

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjac

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Poština plačana pri pošti
1225 Lukovica

Sus (a)
IZL

ZVEZA KULTURNIH
ORGANIZACIJ DOMŽAL

1230 DOMŽALE

Kosmatin,
primorska velikonočnica

V Črnem
Grabnu
imamo spet
prvakinje!

*Lepe praznike vam želi uredništvo
Rokovnjaca!*

PRAZNIKI SE VRSTIJO

Neskončno rad bi v tej številki, ki prihaja pred prazniki v vaš dom, napisal v uvodniku le čestitko, vendar moram zaradi realnosti življenja napisati še kaj več.

Nova družba, nov način življenja prinaša v našo dolino vse več nestrpnosti in gradnja ceste je kot jez, ki to nestrpnost dviga na površje in ji ne pusti, da bi se razgubila. Slepilo prinaša s seboj in človek ne vidi človeka, ne vidi njegovih stisk. Naenkrat postaja najpomembnejše, čigav je človek. Nekdo, ki ni nikogaršnji, lahko živi med dvema nelegalnima kamnolomoma, hiša dobiva razpoke, njegova posest se koristi brez vprašanja, a ljudje, občina, upravna enota in država ne prisluhne prošnjam, noče videti stiske, ker ta ni nikogaršnji. Takih, nikogaršnjih, je v naši dolini vse več, in to zato, ker je le moja težava pomembna in ker imam moč, se mora rešiti, oni drugi ima pa tako prešibek glas, da bi ga slišali.

ČESTITAM VSEM ZA DAN UPORA, ki je bil upor proti nasilju. Tega seveda ne bodo praznovali tisti, ki z brezobzirnostjo kratijo svobodo drugim.

ČESTITAM VSEM ZA 1. MAJ, PRAZNIK DELA. Tega seveda ne bodo praznovali tisti, ki vidijo delavca, človeka pa ne.

VSEM ŽELIM BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE PRAZNIKE. Te bomo praznovali skoraj vsi, vendar ne verjamem, da bo Bog praznoval z vsemi. Kri je pretil za nas, zato ne verjamem, da bo praznoval s tistimi, ki niso pripravljeni žrtvovati niti drobca razumevanja za sobrata.

Ni moje, da sodim, saj sem le urednik časopisa. Pravico imam soditi le sebe, in to naj stori vsak. To je pravica vsakega človeka, ne glede na versko prepričanje. Odprimo ušesa za stiske drugih in naših stisk ne bo več. Odprimo srca za bolečino drugih in naša bolečina bo izgnila. Potem bomo praznovali in nič ne bo zmotilo našega praznovanja.

urednik

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Joško Jakopič,
Iztok Obreza, Marta Lavrič,
Marijana Grošelj

Lektor: Ivica Ogorevc

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik:
Vili Golob

Rokovnjac izhaja
v nakladi 1600 izvodov,
prejemajo ga vsa gospodinjstva
na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica
www.Lukovica.si

Tisk: Kočevski tisk

Na podlagi 30. člena statuta Občine Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 1/01) ter sklepa Odbora za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem Občina Lukovica

objavlja

JAVNI RAZPIS ZA PRODAJO PREMIČNIN Z ZBIRANJEM PONUDB

Predmet prodaje je kmetijski stroj BALIRKA l. 1997,
znamka WELGER RP 200, tov. št. 1722.05.478 in
OVIJALKA l. 1997, znamke ELHO 141001, tov. št. FBSY 8211677.

Izhodiščna cena za balirko je 2.000.000,00 SIT, za ovijalko pa 1.000.000,00 SIT.

SPLOŠNI POGOJI RAZPISA SO:

- ponudnik je lahko fizična ali pravna oseba. Ponudnik, ki je fizična oseba, mora predložiti dokument, da je državljan Republike Slovenije. Ponudnik - pravna oseba, pa mora predložiti overjeno kopijo iz sodnega registra;
- pisne ponudbe morajo vsebovati predmet ponudbe, ponujeno ceno in plačilne pogoje. Upoštevane bodo le fiksne ponudbe, kar pomeni, da ni možno naknadno spreminjanje že danih ponudb;
- davek, druge dajatve in stroške prenosa lastništva plača uspešni ponudnik;
- premičnini sta naprodaj po načelu "Videno - kupljeno";
- odpiranje ponudb bo komisijsko, z najugodnejšim ponudnikom bomo sklenili kupoprodajno pogodbo;
- lastnik ni dolžan skleniti kupoprodajne pogodbe z nobenim od ponudnikov;
- ogled premičnin in dodatne informacije so mogoče po dogovoru, kontaktna oseba je Tomaž Cerar, tel. št. 01/72-35-119;
- ponudbe, zapečatenе v ovojnicah z oznako "objava razpisa za prodajo premičnin" pošljite v 8 dneh po objavi priporočeno na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica.

Občina Lukovica

112, POŽARNA VARNOST, 112

Vse občane pozivamo, da ob kurjenju večjih količin odpadkov v naravi (trava, dračje, listje) obvestijo regijski center za obveščanje (**RCO telefonsko številko 112**). Dežurnemu operaterju navedite točno lokacijo sežiga odpadkov in svoje osebne podatke. Seveda primerno zavarujte okolico, da ne bo prišlo do požara v naravnem okolju ali tudi na bližnjih objektih.

Ob vse večji uporabi mobilnih telefonov prihaja do lažnih alarmov o požarih v naravnem okolju, ki jih RCO posreduje gasilskim enotam.

V primeru razglašene velike požarne ogroženosti naravnega okolja pred požari **JE KURJENJE V NARAVNEM OKOLJU STROGO PREPOVEDANO.**

Požarna ogroženost naravnega okolja je zaradi vegetacijskih razmer največja od januarja do aprila ter v poletnih mesecih, najmanjša pa jeseni in v drugem delu pomladi. Tako se običajno giblje tudi razporeditev požarov v naravi. Ponavadi jih je največ februarja in marca ter avgusta.

Gasilska zveza Lukovica

Občinski štab CZ Lukovica

Občina Lukovica skupaj s podjetjem Grasto d.o.o., Domžale
in podjetjem SCT d.d., Ljubljana

OBVEŠČA

krajane naselja Lukovica,

da rok za vložitev zahtev za ugotovitev morebitno povzročene škode zaradi delovanja kamnoloma in izvozov vgradnega materiala **poteče 25. aprila 2001.**

Zahteve lahko vložijo krajani ožjega območja Lukovice ob kamnolomu, ki menijo, da je na njihovem premoženju (objektih in kmetijskih površinah) nastala škoda zaradi delovanja kamnoloma oziroma izvozov iz njega.

Občina Lukovica

POČITNIŠKI IZLETI

SPOZNAVAJMO SVOJO DOMOVINO je skupni naslov za počitniške izlete, ki jih bo tudi v letošnjih počitnicah pripravljala naš Rokovnjač, skupaj z Zvezo prijateljev mladine naše občine. Spoznali bomo deset slovenskih mest, se pogovarjali z njihovimi prebivalci in izkoristili možnosti za zabavo, ki jih ta mesta ponujajo. Izleti bodo podobni lanskoletnim, ki se jih je povprečno udeležilo preko 30 otrok in mladih. V lanskem letu je bilo vse več udeležencev, tako da smo v avgustu morali organizirati dodatne prevoze, zato želimo že sedaj izvedeti, koliko otrok in mladine se želi udeleževati teh izletov, da bomo lahko pripravili primerne prevoze. Seveda pa si želimo izvedeti želje naših izletnikov, saj bi radi pripravili program, ki jim bo ostal v spominu. Tudi ceno bomo poizkušali ohraniti na lanski ravni, torej tisočaka za vsak izlet. Sredstva nam je že odobrila KS Lukovica, pričakujemo pa še finančno pomoč drugih. Zopet vabimo starejše srednješolce in študente, da nam pomagajo varno voditi izlete. V mesecu aprilu želimo izvedeti, kdo vse si želi z nami počitnikovati, pa tudi kdo nam želi pomagati pri vodenju. Zato prosimo vse, ki se želite udeleževati izletov, da nam to sporočite na naslov: ROKOVNJAČ, Lukovica 46, ali pa se osebno oglasite v pisarni Rokovnjača v času uradnih ur. Potrebujemo vaše osebne podatke in telefonsko številko, pa seveda privoljenje staršev. Kje vse se bomo potepali, pa boste izvedeli potem, ko si bomo ogledali vaše želje. Še to: izleti naj bi bili vsak četrtek, prvi pa že 28. junija. Končne prijave bomo sprejemali 10 dni pred posameznim izletom, ob tem pa bomo upoštevali, da imajo prednost tisti, ki bodo že v aprilu najavili svojo udeležbo. Podjetniki, delovne organizacije in drugi, ki jim ni vseeno, kako mladi preživljajo prosti čas, pa se bodo odločili sami, kateri izlet bodo finančno podprli. Ob večjem prispevku bo izlet nosil njihovo ime. Čas, ko moramo mladim omogočiti spoznavanje svoje domovine, je tu! Ne zamudimo ga!

Vili Golob

NE POZABI!

... če se slučajno kar podobnega zgodi komu izmed tvojih prijateljev, UKREPAJ! Ne pusti ga obležati samega! POKLIČI REŠEVALCE ali

STARŠE, OBRNI SE NA KOGA OD ODRASLIH!

ZAKAJ SE ODLOČAM ZA ŽIVLJENJE BREZ ALKOHOLA?

Na gradu Kostel

V Kamniški Bistrici

AVTOCENTER VADJUNEC d.o.o.

Trgovina in servis

Zg. Loke 23, 1223 Blagovica

Avtocenter Vadjunec d.o.o.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil SUZUKI in SUBARU

Zgornje Loke 23

1223 Blagovica

Telefon: 01 7234 158

Fax: 01 7234 008

GSM: 041 634 263

E-mail: z.vadjunec@siol.net

Internet domača stran: <http://www.avto-vadjunec.si>

Delovni čas

ponedeljek-petek

od 8h do 16h

sobota

od 8h do 12h

PRIZNANJE OB DNEVU CIVILNE ZAŠČITE

Slovenija je z vrsto prireditev slovesno zaznamovala 1. marec - svetovni dan Civilne zaščite. Osrednja regijska prireditev je bila 6. marca v Domžalah, kjer je bil slavnostni govornik vodja uprave za obrambo Ljubljana Roman Kolar. Prireditve se je udeležil tudi poveljnik Civilne zaščite Republike Slovenije Miran Bogataj. Na prireditvi, ki so jo z ubranimi glasovi popestrile pevke skupine Sirene, so bila podeljena priznanja organizacijam in posameznikom, ki so se posebej izkazali pri zaščiti in reševanju ljudi, živali, premoženja, kulturne dediščine ter varovanja okolja ob naravnih in drugih nesrečah v ljubljanski regiji, ki sega od meje s Hrvaško na jugu do meje z Avstrijo na severu. Prav tako so prejeli priznanja učenci osnovnih šol, ki so sodelovali z literarnimi in likovnimi deli na natečaju z naslovom suša.

Med nagrajenci je bil tudi **Mirko Bergant**, poveljnik Občinskega štaba CZ Lukovica, ki je na predlog OŠCZ Lukovica in župana prejel bronasti znak CZ. Predal ga

Mirko Bergant prejema priznanje

je poveljnik štaba CZ za ljubljansko regijo Franc Kraljič. V obrazložitvi je napisano, da Mirko Bergant kot poveljnik OŠCZ Lukovica že sedmo leto vzorno sodeluje z občinsko upravo, z enotami v sestavi CZ občine Lukovica, Gasilsko zvezo Lukovica

in prostovoljnimi gasilskimi društvi v občini. S svojimi odločitvami v izrednih dogodkih je odločilno pripomogel k uspešnemu reševanju nastalih težav in usklajenemu delu enot CZ v občini.

Iskrene čestitke!

V. P.

SPOMENIK NA GOLČAJU PONOVO PORUŠEN

Lani, 11. maja, je bil spomenik Radomeljski četi prvič porušen. Letos, 1. aprila, se je dogodek ponovil. Ob 15. uri je še stal, ob 17. uri 25 minut pa ga je gospod Jože Kveder našel porušenega. Kdo je človek, ki ga ruši? Spomenik je bil postavljen v spomin na dogodek v letu 1941. Zagotovo ga ni rušil nihče, ki ta dogodek pozna, saj sedemdesetletnik ne bi imel dovolj moči za tako dejanje. Moramo se vprašati, kakšen je namen

tega dejanja? Ali želi s svojim dejanjem izzvati nova dejanja, nevredna človekovega dostojanstva? Je morda isti storilec v lanskem letu porušil križ v Vidmu? Morda želi povečati nestrpnost med ljudmi? Ali mu zadošča že to, da ga policija zaman išče? Si želi zmanjšati občinski proračun, ki bo moral poravnati škodo, ki jo je povzročil? Ali želi s tem dejanjem blatiti ugled in dostojanstvo ljudi, ki tu živimo?

Strahopetni storilec je verjetno izkoristil verski obred, ki je bil ta dan na Golčju, da je prikril svojo namero. Brez orodja mu ni bilo mogoče opraviti dejanja. Torej je bil verjetno z avtomobilom, parkiranim nekje v bližini. Dejanje je opravil verjetno med četrto in peto uro popoldne. Morda se bo kdo spomnil vozila? Zagotovo je sedaj naš skupni interes, da se storilec odkrije, saj bomo vsi plačevali za njegova dejanja. Vprašanje je, kaj bo storil naslednjic? Bo sedaj na vrsti sakralni objekt ali zopet obeležje dogodka iz druge svetovne vojne? Do kdaj ne bomo prepoznali storilca, ki nam kraje čast in denar? Komu koristi tako početje?

Mir na golčajskem hribu je porušen. Nelagodje bo v srcih vseh poštenih obiskovalcev, dokler ne bo spomenik zopet na svojem mestu. Senca dogodka pa bo ostala, dokler storilec ne bo poznan.

V. G.

VULKANIZERSTVO PREVOJE, 113 a
 TEL: 01/723-52-58,
 MOB: 041/634-519

LENČEK

PRODAJA, MONTAŽA
 IN SERVIS -
 AVTOOPTIKA

Vsem strankam želimo
 prijetne velikonočne praznike
 in varno vožnjo!

RAZVOJNI PROGRAM LUKOVICE

Predstavnika zavoda Naš laz

Pred zaključno fazo izdelave razvojnega programa sta predstavnika zavoda Naš laz prišla na pogovor o željah in možnostih izvedbe načrtovanih razvojnih nalog.

Prisotni so bili predstavniki KS, ki so s svojimi vprašanji in predlogi opozarjali predvsem na prostorske in ekološke zahteve. V zvezi z odlagališčem odpadkov je bilo pojasnjeno, da v naši občini pravza-

prav ni primerne prostora za večje odlagališče. Argumenti krajanov Prevoj izključujejo ta prostor, ostali prostori pa zadoščajo le za lokalne potrebe. Najnujnejše razvojne investicije bodo vsekakor v vodooskrbo in kanalizacijo. Pri slednji naj bi upoštevali že začete investicije. Nujno bo izpeljati tudi kanalizacijo pri Osnovni šoli Brdo in Čebelarskem domu. Vasi Prapreče,

Praserje, Gradišče in objekti ob zadrževalniku Drtjiščica bodo morali prav tako veljati za prednostne, saj je od tega odvisen tudi turistični razvoj tega območja. Izgradnja kanalizacije Rafolče, ki je bila v dobršnji meri dogovorjena, pa kasni zaradi nerazumevanja nekaterih krajanov, ki ne dovolijo optimalnega izkopa, kar bo gradnjo podražilo in tudi zavleklo. Zaradi občasnega onesnaženja Drtjiščice pa bo potrebno skleniti trden dogovor z občino Moravče, saj bi bila sicer voda v jezeru zadrževalnika turistično in ekološko nesprejemljiva. V kmetijstvu bo potrebno podpirati ekološko pridelavo hrane. Po mnenju načrtovalcev bi bila lahko v vsaki vasi vsaj ena kmetija odprtih vrat, kar bi turistično zanimivost prostora močno povečalo. Podjetništvo v dolini se mora omejiti na manjše obrate s čisto tehnologijo, da ne bi prišlo do dodatnega obremenjevanja okolja. V kasnejših letih bo potrebno v manjših naseljih, ki ne bodo priključena na centralno čistilno napravo, poskrbeti za manjše čistilne naprave, po možnosti biološke, za kar že sedaj obstaja tehnična možnost.

V naslednjih mesecih bo izdelava razvojnega načrta Občine Lukovica zaključena. Izvedba pa bo odvisna od sodelovanja občanov in sredstev, ki jih bo Občina uspela zagotoviti za ta namen.

V. G.

PRORAČUN OBČINE LUKOVICA

Proračun je sprejet

Seja občinskega sveta 22. marca se je pričela kaj nenavadno. Pred občinsko zgradbo se je zbralo 47 ljudi, ki so želeli prisostvovati seji, z namenom, da protestirajo proti širitvi kamnoloma Lukovica in odprtju smetišča na prevojskih gmajnah. Dvorana je bila že zasedena, zato za tolikšno število protestnikov ni bilo prostora v sejni sobi Občine, drugega prostora pa ni na razpolago. Preden se je seja pričela, je organizatorica protestov gospa Ana Zajc prebrala protestna pisma pogajalske skupine za ureditev kamnoloma Lukovica in Ekološkega gibanja Črni graben. (Člani slednjega nismo bili obveščeni o nameravanem protestu, pa tudi izvršni odbor o vsebini pisma ni razpravljaj, po izjavi predsednika društva!)

Protestnikom je bilo predlagano, naj izmed sebe izberejo šest predstavnikov, ki bodo prisostvovali seji, saj za več ni bilo prostora v sobi. Pet se jih je pričela z enournno zamudo. Na seji, ki je trajala do polnoči, je bila večina časa namenjena obravnavi in sprejemu stališč do pripomb iz javne obravnave in javne razgrnitve Osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Lukovica. Občinski svet je obravnaval vsako pripombo posebej in izglasoval stališče v zvezi z njo. Po sprejemu stališča, da se kamnolomu Lukovica dovoli širitev za potrebe izgradnje avtoceste, nakar naj bi se kamnolom zaprl, so še zadnji protestniki zapustili sejo, čeravno je bilo

med pripombami še dosti ekološko pomembnih dopolnitev. Seja je bila ob zaključku te točke prekinjena in se je nadaljevala v ponedeljek.

Tokrat protestnikov ni bilo, čeravno je bil na dnevnem redu sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta kamnoloma Lukovica. Tudi brez njih pa so svetniki zaradi nepopolne dokumentacije sprejem odloka zavrnili.

Ureditveni načrt območij B1 in B2 Blagovica ni bil sprejet, ker DARS odstopa od pobočne variante in se vrača na prvotno traso avtoceste.

Obravnavali so predlog sprememb in dopolnitev programa priprave za zazidalni načrt in odloka o zazidalnem načrtu L6 Lukovica jug. Z nekaterimi dopolnitvami je bil dan v nadaljnjo obravnavo.

Sprejet je bil proračun Občine Lukovica v 2. obravnavi. Ob tem je bilo ugotovljeno, da potrebe krepko presegajo finančne možnosti, zato so v proračun vključene res najnujnejše investicije, ostale pa se bodo reševale postopno v naslednjih letih. Iz KS Zlato Polje in Trojane niso bili dostavljeni proračuni pa tudi sicer zamujajo z dostavo finančne dokumentacije, zaradi česar jih je potrebno opozoriti, da bo njihovo financiranje otežkočeno, saj bi bili kot pravne osebe dolžni zagotoviti vse podatke občini pred sprejemom proračuna, katerega integralni del je tudi finančni načrt KS.

V javno obravnavo je bil sprejet Poslovnik občinskega sveta.

Obravnavan in sprejet je bil sklep o višini povračila za priklop na kanalizacijsko omrežje, ki ne sme presegati 60 %. Pri povračilu se upošteva sovlaganje posameznih investitorjev v zadnjih treh letih.

Obravnavane so bile tudi pobude nekaterih svetnikov, ki pa zaradi pomanjkanja sredstev niso izvedljive.

V. G.

DELO ODBORA ZA KOMUNALNE DEJAVNOSTI, PROSTORSKO PLANIRANJE IN OKOLJE

Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje je bil v jesenskem in zimskem času zelo aktiven. Na svojih sejah so člani največ pozornosti namenili prostorski dokumentaciji, saj trenutno poteka postopek sprejemanja več prostorskih planskih dokumentov oz. izvedbenih aktov: spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana občine, spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta območja kamnoloma Lukovica (izgradnja nivojskega priključka v kamnolom), izdelava ureditvenega načrta območja B1 in B2 Blagovica ter zazidalnega načrta območja L6 Lukovica. Vsi dokumenti, razen slednjega, so bili javno razgrnjeni in obravnavani že v mesecu avgustu preteklega leta. Vse pripombe in predloge je odbor obravnaval in do njih zavzel svoje stališče na 9. seji, septembra 2000. Osnutek zazidalnega načrta L6 Lukovica (južno od magistralne ceste) je na 14. seji obravnaval občinski svet in ga posredoval v 30 dnevno javno razgrnitev in javno obravnavo. Odbor je razpravljal tudi o problemu električne pokablitve na tem območju.

Prostorska dokumentacija je bila obravnavana tudi na ostalih sejah odbora, na katerih so člani razpravljali o posameznih aktualnih prostorskih področjih, kot so kamnolomi, deponije komunalnih odpadkov, športno-rekreacijske površine, komunalni vodi idr., ter o drugih pomembnejših temah: poslovanje JKP Prodnik, aktivnosti dimnikarske službe, aktivnosti na področju izgradnje vrtca, odkup javnega dobra, povračilo za priklop na vodovodno in kanalizacijsko omrežje, predlog povišanja cene vodarine idr.

Pogovorov ni nikoli preveč

V postopku sprejemanja sprememb in dopolnitve prostorskega plana je odbor veliko časa namenil predlogu podjetja Grasto za razširitev ureditvenega območja kamnoloma v Lukovici (ozek vzhodni pas), kateremu je določil 11 pogojev, ki jih mora predhodno izpolniti. V tem sklopu smo iskali tudi primerno lokacijo za občinsko športnorekreacijsko območje. Ogledali so si štiri možne lokacije, med katerimi je prevladalo območje Škrjančevo med Zgornjimi in Spodnjimi Praprečami, alternativna lokacija pa je pri gostilni Rus v Šentvidu. Za obe lokaciji bodo izdelane programske zasnove. Vse potencialne lokacije komunalnih deponij v veljavnem prostorskem planu so bile določene na podlagi izdelane strokovne študije v nekdanji domžalski občini, zaradi česar v načrtu na tem področju ne bo sprememb.

Občinska uprava
T. S.

PRIPRAVE NA GRADNJO VRTCA SO V TEKU

Že vse od ustanovitve predstavlja izgradnja vrtca enega od prednostnih projektov Občine Lukovica. Potem ko se je nekaj časa iskala primerna lokacija zanj in se je začelo zapletati s pridobivanjem raznih dovoljenj, se zdi, da bo v letošnjem letu projekt le stekel.

Pred časom je bila ustanovljena petčlanska komisija za spremljanje priprav in izgradnjo vrtca, katere predsednik je Tomaž Cerar z občinske uprave. Komisija se je sestala v začetku marca, da bi pregledala tehnični projekt in dokumentacijo pred oddajo vloge za gradbeno dovoljenje na Upravno enoto Domžale. Člani so ob pregledu dodali tudi nekaj svojih pripomb.

Po besedah g. Cerarja je dokumentacija dokončana in se zdaj vodi upravni postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja. Potrebno je pridobiti ustrezna soglasja, ki jih bo zahtevala Upravna eno-

ta, pri čemer pa sam ocenjuje, da naj bi bil postopek, če bi tekkel po pričakovanjih, končan v maju. Temu naj bi sledil javni razpis za pridobitev izvajalca gradbenih del, ki mora po zakonu o javnih razpisih trajati 2 meseca, čemur naj bi sledil podpis pogodbe z izbranim izvajalcem.

Izgradnja vrtca naj bi bila ne samo s finančnega, temveč tudi z vidika izpolnjevanja vseh varnostnih in drugih pogojev izredno zahteven projekt, zato se je je potrebno lotiti izredno natančno in sistematično. Z gradnjo bi lahko pričeli jeseni letos, do novega leta naj bi bil tako vrtec pod streho. V zimskem času bi se ob primernem vremenu lahko izvajala notranja dela, spomladi 2002 pa zunanja, predvsem urejanje okolice in ostala zaključna dela.

Zaenkrat se junij 2002 zdi realni rok za zaključek del, čemur naj bi poleti sledilo odprtje vrtca. Tako naj bi 1. septembra 2002 vanj vstopili prvi malčki, katerih starši ga že nekaj let nestrno pričakujejo.

Maja Smrkolj

VPRAŠANJI IN ODGOVORA TURISTIČNE ZVEZE OBČINSKI UPRAVI

Turistična zveza občine Lukovica zastavlja naslednji vprašanja, na kateri želi dobiti javni odgovor, saj je v interesu širše javnosti:

- Kdo je lastnik kamnoloma v Lukovici? Ali se zbirajo sredstva za sanacijo kamnoloma, ki so z zakonom predvidena? Kolikšna je višina le-teh?

- Lastnik kamnoloma je Gradbeno stanovanjsko podjetje Grasto d.o.o. iz Domžal. Po 62. členu Zakona o rudarstvu (Ur. list RS, št. 56/1999) nosilec rudarske pravice, torej podjetje Grasto d.o.o., krije vse stroške odprave škode, ki so posledica izvajanja rudarskih del. Tako mora podjetje Grasto za sanacijo zemljišča od vsake enote proizvedene mineralne surovine mesečno odvajati sredstva za delno ali celotno sanacijo zamljišča, kot jo določa koncesijska pogodba, na poseben račun pri rudarskem skladu. Sredstva za sanacijo se redno zbirajo, na višino le-teh pa je možen vpogled na Občini Lukovica.

- Trenutno je središče Lukovice brez kakršnegakoli igrišča. Zagotovljeno je bilo, da bo postavljeno novo igrišče. Zanima nas, kje se je zadeva ustavila ter kakšen je načrt pridobitve igrišča? S tem mislimo na čas izvedbe in lokacijo igrišča, oz. če se je obravnavala možnost postavitve igrišča pod Čebelarskim domom.

- Za Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Lukovica so za športno-rekreacijsko območje bili občinski svet Občine Lukovica, Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje, občinska uprava ter izdelovalec plana (RRD d.o.o.) usklajenega mnenja, da se poleg lokacije pri gostilni Rus določi alternativna lokacija Škrjančevo med Zgornjimi in Spodnjimi Praprečami. Za obe lokaciji bosta izdelani programske zasnove. Za možnost postavitve igrišča pod Čebelarskim domom pa lokacija ni bila obravnavana, saj v času javne razgrnitve ni bilo podane ne pripombe in ne predloga za to možnost.

Občinska uprava

SVETNIKI V KAMNOLOMU

Gospod župan Anstazij Živko Burja je tokrat povabil občinske svetnike na ogled kamnoloma Lukovica, da bi se seznanili s stanjem v kamnolomu. Sprejel jih je direktor Grasta gospod Jože Duhovnik, ki je predstavil ukrepe, ki so jih že izvedli pri pridobivanju rudnin, in načrte za bodoče izkoriščanje kamnoloma.

Za zmanjšanje hrupa so v separacijskem stolpu namestili gumijaste obloge. Prašenje zmanjšujejo z vlaženjem rudnin. Prav kmalu pa bodo izdelali tudi bazen za izpiranje koles tovornjakov, kar bo dodatno zmanjšalo onesnaženje cestišč. V kolikor bo prah s kamionov presegal razumno mejo, pa bodo namestili še napravo za vlaženje rudnin na tovornjakih. Za potrebe avtoceste bo potreben izkop 3,5 milijona kubičnih metrov rudnin, za kar bi potrebovali razširitev kamnoloma do meja, ki so zarisane v prostorskem načrtu. Do leta 2005 bi bilo intenzivno izkoriščanje kamnoloma zaključeno, nakar bi se izvedla sanacija. Z ozelenitvijo zgornjih galerij bi pričeli že leto prej in nato bi ob normalnem koriščenju rudnin v naslednjih letih sanirali kamnolom do spodnjega platoja, ki naj bi kasneje služil kot obrtna cona. Kamnolom Lukovica je edini v našem prostoru, kjer se rudnine pridobivajo izključno strojno, brez eksplozivnih pri-

pomočkov. Dogovorjeni odškodninski zahtevki krajanov bodo izplačani v kratkem, ostalim pa bodo izplačani po odločbi sodišča. V izogib odpiranju novih kamnolomov, si želijo odobritev širitve obstoječega, kar bi vsekakor zmanjšalo možnost še večje degradacije že tako preobremenjene doline Črnega grabna. Posledično bi se povečal tudi prostor za obrtno cono.

Iz vprašanj svetnikov je bilo razbrati, da jih najbolj skrbi realnost dokončne sanacije kamnoloma in ureditev terena

za nadaljnjo rabo. Ob zahtevah za čim manjšo obremenjenost okolja in odškodninsko varnost občanov je gospod Duhovnik zagotovil, da bo v dialogu z njimi vedno pripravljen reševati vse probleme, ki bi ob tem nastali.

Izkoriščanje kamnoloma bo še nekaj let intenzivno obremenjevalo naše okolje, saj ni verjetno, da bi država pristala na dovoz rudnin od drugje. To bi bilo dražje, pa še vpliva na okolje ne bi zmanjšalo.

V. G.

AVTO CERAR, VRBA - danes, kmalu bo tu avtocesta

AVTO CERAR IZ VRBE SE SELI

Kot mnogi objekti, marsikateri star čez sto let, se bo moral avtocesti umakniti tudi AVTO CERAR iz Vrbe pri Lukovici. Njegov lastnik je Jože Cerar iz Kamnika in je naš rojak iz Rafolč.

V lepo urejeni in opremljeni delavnici je leta 1995 začel kot podjetnik, in sicer servis in prodajo SEAT-ovih vozil. Danes je pri njem zaposlenih sedem delavcev. Moram priznati, da sem z njihovo uslugo zelo zadovoljen, zato ne morem verjeti, da v naši občini ni dobil primerno velike nadomestne parcele, saj je bil, kot sam pravi, tukaj zelo zadovoljen. Po iskanju primerne lokacije se je ustavil na mestni obvoznici v Kamniku, kjer ga že čaka skoraj dograjenanova stavba s prodaj-

nim salonom. Zatrjuje, da bodo tam usluge še boljše, saj bo na enem mestu opravil vse, za dobro vozil SEAT in za varno vožnjo.

Na novi lokaciji mu želim kar največ zadovoljstva in uspehov, pa na stranke iz teh krajev naj ne pozabi!

Vinko Jeras

FOTOKOPIRNICA V LUKOVICI

Od Trojan do Domžal vse do sedaj ni bilo mogoče najti kopirnice, tako da smo morali občani občine Lukovica kar daleč, če smo želeli skopirati kakšen dokument, gradivo za šolo ali kaj drugega. Z marcem se je to spremenilo.

V Trgovini Laufer, ki je v središču Lukovice, so nabavili fotokopirni stroj, na katerega nam prijazna lastnica že za deset tolarjev naredi fotokopijo. Fotokopirati je možno v formatih A4 in A3. Izvedel sem, da je cena tako ugodna predvsem zato, ker je to le dopolnilna dejavnost. V osnovi pa se v tej lepo urejeni prodajalni dobijo po ugodnih cenah tekstilni izdelki, ki prevladujejo, sončna in korekcijska očala, modni dodatki in tehnično blago. Trgovina posluje že tretje leto. Kupci so očitno zadovoljni, saj pritožb na poslovanje ni. Morda kdo še ne ve, kdo sta mlada trgovca. Mateja in Franci Bernot in Spodnjih Prapreč pri Lukovici sta lastnika in uslužbenca, saj si pomoč ob sedanji kupni moči prebivalcev naše doline le redko lahko privoščita. Prodajata zaplenjeno carinsko

Fotokopije in še kaj...

blago, ki ga dopolnita z blagom kvalitetnih domačih dobaviteljev. Upata, da se bo število kupcev še povečalo, saj storita vse, da bi ustregla njihovim željam. Delavnosti in vztrajnosti jima ne manjka, da pa mislita na potrebe ljudi, pa sta dokazala tudi z nabavo fotokopirnega stroja.

Sedaj najbolj pogrešamo bankomat. Morda bosta Mateja in Franci našla prostor tudi zanj. Zaželimo jima uspešno poslovanje.

V. G.

POKLIC DIMNIKARJA - VČERAJ IN DANES

Spremembe na področju vrednot v današnji družbi so zelo očitne in jih ljudje občutimo v različnih situacijah današnjega življenja. Med ljudmi gredo prehitro v pozabo določene vrednote spoštovanja, ki se podirajo kakor hiške iz kart, kadar vanje pihnemo zrak. Na takem prepihu je tudi poklic dimnikarja, zato se mi je zdelo pomembno napisati o razmišljanju človeka, ki to delo opravlja že mnogo let na področju občin Lukovice in Moravč.

Alojz Tkalec

Gospoda Alojza Tkalca sem obiskala kar na domu, čeprav sva se za pogovor zmenila dan poprej, ko je v naši vasi čistil dimnike. V prijetnem klepetu sem izvedela, da je gospod Alojz doma iz prijetne vasice Medžimurje na Hrvaškem. Že v domačem kraju se je izučil za dimnikarja. V tistih časih je imel vsak poklic več spoštovanja kot dandanes, je povedal Alojz. Že kot mladostnik je bil vajuen poprijeti za vsako delo, zato se je tudi z veseljem odločil za ta poklic. Malce v smeju sva se pošalila, da ta poklic skriva v sebi nekaj posebnega, duhovitega. Pravimo, da prinaša srečo in veselje ljudem, če srečamo dimnikarja. Vsekakor se ljudje radi srečujemo z veseljem, voljo do dela in pozitivno usmerjenostjo vsakega človeka, zato se delček te sreče gotovo skriva v tem poklicu, ki ga opravlja gospod Alojz, in mu nikoli ni bilo žal, da se je zanj odločil. Poudaril je, kako zelo je pomembna velika odgovornost in natančnost pri tem delu, kako zelo je pomembna poštenost, saj ti morajo ljudje zaupati vstop v svoje domove.

Skupaj z družino se je leta 1967 priselil v Lukovico in poleg dela hišnika opravljal tudi poklic dimnikarja. Pozneje se je zaposlil kot gasilec v Papirnici. Vseskozi je pridobival delovne izkušnje in znanja, ki mu še danes koristijo pri delu. Ob ustanovitvi naše občine se je ponovno v celoti posvetil svojemu poklicu in podpisal koncesijsko pogodbo z lukoviško občino. Svoje znanje in delovne izkušnje je moral obnoviti z mojstrskim izpitom, saj ga je k temu zavezovala zakonodaja o požarni varnosti. Danes v celoti pokriva veliko področje in si mora občasno zagotoviti še dodatno delovno moč. Pa je s tem izredno težko, mi

je dejal, saj v domačem kraju ni mladih, ki bi se za ta poklic z veseljem odločili, zato bi za pomoč potreboval izučenega človeka, saj tako zahteva narava dela in tudi zakonodaja.

Ogrevanje v današnjem času je tudi v našem kraju v veliki meri prešlo s trdih na tekoča goriva. To pa zahteva tudi dodatni nadzor. Gospod Alojz pravi, da je obvezno opraviti kontrolni pregled za ogrevanje s tekočim gorivom vsaj enkrat na leto, medtem ko ogrevanje na trda goriva zahteva bolj pogosto kontrolo. V lanskem letu so bili v naši občini štirje požari, ki so nastali zaradi vžiga saj v dimniku. To se kaj hitro zgodi, saj ljudje včasih preveč zakurijo, je povedal gospod Alojz in dodal, da je najbolj vesel, kadar so ljudje z njegovim delom zadovoljni, zato želi, da bi se ga tudi nekateri malo bolj razveselili!

Kljub njegovemu velikemu veselju do opravljanja poklica bo v bližnji prihodnosti v naši občini potrebna nova moč, ki mu bo izkušeni dimnikar, kar je prav gotovo gospod Alojz, rad pomagal premostiti začetno pot v tem poklicu. Sam pa želi, kolikor mu bo dopuščalo zdravje, še dolgo ostati v tem težkem, odgovornem, a hkrati osrečujočem poklicu.

Marta Lavrič

KDAJ BO DRŽAVA SLOVENIJA VRNILA PREVEČ PLAČANE VLOŽKE V TELEKOMUNIKACIJE

Prvega marca 2001 se je na Trojanah vabilu na ustanovni občni zbor vseslovenskega združenja upravičencev do vračila vlaganj v telekomunikacijsko omrežje odzvalo šestdeset udeležencev, med njimi so bili tudi župani. Občina Lukovica se vabilu ni odzvala. Med prisotnimi so bili tudi minister dr. Pavel Gantar, državni sekretar dr. Kalin Tomaž in predstavniki Telekomoma.

Poleg protokola ustanavljanja je zatem sledila razprava, v kateri so oblikovali mnenja in predloge našega združenja. Največ govora je bilo o prizadetih vlagateljih in vračanju preveč vplačanih sredstev ter o novem zakonu o telekomunikacijah, ki je bil že pripravljen in je vlagateljem zagotavljal v 64. členu zakona način vračanja. Nova vlada Janeza Drnovška in njegov minister Pavel Gantar pa je ta člen izločila iz novega zakona in tako pravno preprečila vračanje upravičencem preveč vplačanih sredstev.

Ob ustanovitvi smo sprejeli devet sklepov za nadaljnje smernice našega združenja. Vložili smo predlog amandmaja k predlogu zakona o telekomunikacijah (EPA 1203-II). Več predstavnikov združenja se je odzvalo vabilu odbora za gospodarstvo v Državnem zboru RS na temo zakon o telekomunikacijah. Predsednik odbora je pozval ministrstvo, katero sta zastopala minister Gantar in sekretar Kalin in predstavila zakon. Nato je poročal še slovenski predstavnik poga-

jalcev telekomunikacij v EU in med drugim povedal, da so Evropski zvezi obljubili ta zakon. Vendar je na vprašanje enega od navzočih, za kakšno ceno impulza so se zmenili, saj ta v EU znaša petkrat več kot pri nas, onemel! Sledila je razprava, v kateri je sodeloval tudi predsednik našega združenja Darko Fras in med drugim poudaril, da je zakon res nujen, vendar ne brez zaščite za vlagatelje. Minister Gantar je odgovoril, da bo vlada sprejela poseben zakon o vračanju v telekomunikacijsko omrežje. Upniki seveda ne verjamemo tem obljubam. Naslednji teden smo bili pričra podražitvi telefonskega impulza in napovedi o še večjem povišanju cen med letom.

Na Trojanah smo se ponovno zbrali 14. marca na razširjeni seji Upravnega odbora združenja, na katerem smo sprejeli štiri sklepe. Upravičenci vračanja vlaganj so vsi, ki so po zakonu o telekomunikacijah sprejetega konec leta 1973, ki govori o sofinanciranju občanov in lokalnih skupnosti od 1974 leta dalje. Primer občine Lukovica po zadnjih vlaganjih: v telefonijo bi moral vračati Telekom, ki je podpisnik pogodbe z občino Lukovica, vendar je v intervjuju na TVS s predsednikom uprave Telekomoma Marjanom Podobnikom ta izjavil, da bi morala takšne vložke vrniti država Slovenija, ne pa Telekom Slovenija. Pravni zastopnik in predsednik Upravnega odbora je Darko Fras. Članarina - prispevek je 200 SIT za vlagatelja - in je prostovoljna. Pomembno je poudariti, da članarino za vlagatelje lahko poravnajo lokalne skupnosti. Potrebno bo informirati upravičence po medijih v vsaki občini. Pristopili bomo k izdelavi spletne strani našega združenja.

No, danes, 28. 3., so v Državnem zboru sprejemali zakon o telekomunikacijah navkljub vložitvi pobude za referendum v Državni zbor RS o vprašanju vračanja upravičencev v telekomunikacijsko omrežje, katero je vložilo naše združenje. Vladni valjar melje in se ne ozira na prizadete upravičence do vlaganj. Zadnja novica z dne 28. 3. 2001 ob 15.30 od predsednika Državnega zbora je, da se lahko prične

60-dnevno zbiranje podpisov za izvedbo referenduma o vračanju sredstev v telekomunikacijah RS. Združenje vas naproša, da date svoj podpis za izvedbo referenduma na upravni enoti v Domžalah z veljavnim osebnim dokumentom.

Naše združenje bo še naprej delovalo do doseženega končnega cilja, čeprav ima morda vlada drugačne namene.

Naj citiram enega naših članov: »Kar smo naročili, izvajali z delom in plačali, ne more biti državno, ampak je naše, od vlagateljev.«

Ali nas je sram zahtevati svoje nazaj, saj nismo ponovno v času nacionalizacije. Pobrskajte po starih dokumentih in jih pripravite, ko bomo sklicali zbor vlagateljev v občini Lukovica.

VSESLOVENSKO ZDRUŽENJE
UPRAVIČENCEV DO VRAČILA VLAGANJ
V TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE

Danilo Kastelic

IZKUŠNJE KOROŠKIH SLOVENCEV PRI POSPEŠEVANJU RAZVOJA PODEŽELJA

Zavod Naš laz iz Lukovice pri Brezovici je prvega marca v sodelovanju s Skladom za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja d.o.o. iz Ribnice in Odborom CRPOV (Celostni razvoj podeželja in obnova vasi) Strahomer, v Vrbljenu v občini Ig organiziral okroglo mizo z naslovom »Možnosti reševanja podeželske problematike po zgledu avstrijske Koroške«. Gostje so bili Slovenci iz avstrijske Koroške: mag. Igor Roblek, predstavnik Regionalne razvojne agencije CARNICA - Rož, dipl. inž. Peter Krištof s Koroške kmetijske - gozdarske zbornice, Miha Zablatnik, kmet in predsednik Kmečke izobraževalne skupnosti ter Nanti Olip, predsednik Interesne skupnosti selskih kmetov.

Po pozdravu župana občine Ig Cirila Podržaja in nagovoru Polone Skledar iz Zavoda Naš laz je mag. Igor Roblek predstavil programe EU, s katerimi poskušajo v Avstriji reševati probleme podeželja.

V zadnjih desetletjih se uveljavlja spoznanje, da razlik v stopnji razvitosti posameznih območij ni mogoče zmanjšati zgolj z gospodarskim razvojem. Novi razvojni pogledi dajejo prednost izrabljanju še neizkoriščenih sposobnosti domačega prebivalstva, naravnih virov in ostalih potencialov posameznih območij.

V obdobju od leta 2001 do leta 2006 sta za avstrijsko Koroško z vidika kmetijstva pomembna predvsem programa LEADER IN INTERREG. Program LEADER je namenjen pospeševanju razvoja manj razvitih podeželskih območij, program INTERREG pa prekomejnemu sodelovanju in je zato še posebej pomemben za sodelovanje, med Koroško in Slovenijo.

Peter Krištof je predstavil delovanje koroške kmetijsko-gozdarske zbornice. Njegovo delovno področje je koordinacija avstrijskega Programa za razvoj podeželja, programa INTERREG ter sodelovanja s kmetijskimi zbornicami v Avstriji in Sloveniji.

Avstrijski program za razvoj podeželja podpira območja s težjimi razmerami z nadomestili oz. direktnimi plačili. Podpora v kmetijstvu je namenjena za inovacije, trženje kmetijskih izdelkov s predhodno analizo o uspešnosti trženja, preusmeritve k alternativnim možnostim dohodka (npr. dobra ponudba enodnevnim izletnikom, ki prinaša tudi dobiček), biološko kmetovanje, izkoriščanje biomase in drugih alternativnih oblik pridobivanja energije.

S podporo se ohranjajo podeželske stavbe, podpirajo se koncepti razvoja vasi, varovanje kulturne krajine, ohranitev krajevnih, kulturnih, socialnih in infrastrukturnih ustanov in zgradb ter storitve na socialnem, komunalnem in okoljevarstvenem področju.

Za pridobitev sredstev je potrebno skupno sodelovanje kmetov, v okviru skupnega projekta pa je možna podpora tudi posameznim kmetijam.

Miha Zablatnik, predsednik Kmečke izobraževalne skupnosti in kmet je poskušal spodbuditi kmete, naj pri kmetovanju sodelujejo z naravo in opuščajo industrijsko izkoriščevalsko kmetovanje. Kmetovanje, ki je naravi prijazno, je dolgoročno naravnano in daje prednost kvaliteti pred kvantiteto. Sam ima 16 glav živine in poklicno kmetuje brez uporabe gnojil in škropiv. Ima mlečno zelo intenzivno pasmo in s svojo kmetijo dokazuje, da je ob primerni podpori lahko tudi manjša kmetija uspešna.

Uspešen kmet mora opustiti vse, kar je neproduktivno, in se usmeriti na tisto, kar prinaša dohodek. Kmet mora biti hkrati »obrtnik«, kar vključuje tudi vodnje knjigovodstva. Tisti, ki sam opravlja knjigovodske storitve, dobi več podpore kot tisti, ki za knjigovodstvo najame nekoga drugega.

Po besedah g. Zablatnika je prednost Slovenije v tem, da se lahko postopno pripravi na vse spremembe, ki jih bo prineslo članstvo v EU. Z vidika podpor EU

se kmetom, ki bodo dali prednost kvaliteti pred kvantiteto in bodo obrtniško oz. podjetniško naravnani, obeta dobra prihodnost.

Nanti Olip, predsednik Interesne skupnosti selskih kmetov, je predstavil, kako je potekala izgradnja klavnice, ki so jo ob pomoči EU skupaj zgradili selski kmetje. Občina Sele se nahaja na 900-1100 m nadmorske višine in ima samo 700 prebivalcev. Leta 1996 so zgradili Gospodarski center s klavnico. Izpolnjuje vse predpise, ki jih zahteva EU. Finančna sredstva za klavnico so prispevali občina Sele, EU in kmetje sami. Natančno so beležili delovne ure vsakega posameznega kmeta. Kmetje, ki so sodelovali pri izgradnji, glede na vložene ure za uporabo klavnice sedaj plačajo toliko manj.

Uspešno sodelovanje kmetov bi bilo pri nas koristno še posebej pri uporabi kmetijske mehanizacije. Namesto da vsak kmet razpolaga s številnimi kmetijskimi stroji, bi z dobro organizacijo skupna uporaba za posameznega kmeta pomenila velik prihranek.

Glavno sporočilo okrogle mize je v spodbujanju takšnega načina kmetovanja, ki ne bo okrnilo kvalitete. Trenutna kriza v kmetijstvu zaradi bolezni norih krav naj bi še spodbudila hitrejšo uveljavljanje naravi in človeku bolj prijaznega kmetovanja, za katero bo tudi vse več finančne podpore in bo v prihodnosti vse bolj donosno.

Judita Gosar

Želimo vam vesele velikonočne praznike in veliko pirkov!

Laufer team

Lukovica, tel.: 7235-365, 041/671185

DELOVNI ČAS

pon.- petek: od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sobota: od 8. do 12. ure

DESETLETNI LOVSKOGOJITVENI NAČRT ZA KAMNIŠKO-DOMŽALSKO LOVSKO-GOJITVENO OBMOČJE

Kamniško-domžalsko lovskogojitveno območje (v nadaljevanju kamniško-domžalsko LGO) leži na severnem delu ljubljanskega gozdno-gospodarskega območja in je vpeto v namišljeni štirikotnik Ljubljana-Vodice-Kamnik-Moravče. Le manjši del (ok. 700 ha) na severozahodu leži na področju kranjskega gozdno-gospodarskega območja. Na jugozahodu ga omejuje reka Sava, na severu pa začetek Kamniških in Savinjskih Alp. Najvišja vrhova v območju sta Vivodnik (1508 m) in Veliki vrh (1454 m), največji vodotoki pa mejna reka Sava, Kamniška Bistrica, Nevljica, Radomlja in Pšata. Njegova celotna površina znaša 52190 ha, od tega pokriva gozd 51 % površine ali 26616 ha. Prevladujejo bukova rastišča. Nižje lege poraščajo rastišča gradna in belega gabra, obrežja vodotokov pa logi črne jelše. Puhasti hrast s črnim gabrom srečamo na strmih in prisojnih pobočjih. Rastišča iglavcev predstavljajo četrtno gozdnih površin. Med njimi prevladujejo borovi gozdovi, sledijo jim rastišča smreke in jelke. Med kmetijskimi zemljišči, ki predstavljajo 39 % vse površine, prevladujejo njive in travniki.

Kamniško-domžalsko LGO združuje 14 lovskih družin, ki gospodarijo na skupno 41770 ha lovne površine. Namen območja je enotno načrtovanje in gospodarjenje s populacijami divjadi. Tako se kamniško-domžalskega LGO povezuje tudi s sosednjimi lovskogojitvenimi območji.

Od glavnih vrst lovne divjadi v ravninskem delu območja najpogosteje srečamo malo divjad (poljski zajec, fazan in poljska jerebica) ter srnjad. V predelih z večjo gozdnatostjo pa so najpogostejši: jelenjad, divji prašič, gams in muflon. V tem predelu so tudi rastišča divjega petelina. Aktivna rastišča najdemo samo še v gorskem svetu na skrajnem severnem robu območja. Za omenjeni predel je značilno tudi, da predstavlja severni selitveni koridor rjavega medveda.

Desetletni lovskogojitveni načrt (v nadaljevanju desetletni LGN) se izdeluje prvič in obravnava lovskogojitveno območje Kamnik-Domžale kot celoto. Namen desetletnega LGN je, da se na podlagi ugotovljenih bioloških kazalcev usklajenosti divjadi z njenim okoljem in ob upoštevanju usmeritev iz splošnega dela gozdno-gospodarskega načrta za ljubljansko gozdno-gospodarsko območje določijo cilji, usmeritve in ukrepi za ohranitev ogroženih populacij divjadi in za zagotovitev naravnega ravnotežja med divjadjo in okoljem. Za zagotovitev slednjega načrta na podlagi zatečenega stanja v populacijah divjadi in okolju predvideva tri možne poti, in sicer: usmeritev za zmanjšanje ali povečanje številčnosti in usmeritev za zadržanje številčnosti. Za zagotovitev doseganja zelene številčnosti, je pri vsaki usmeritvi predvidena spolna in starostna struktura

odvzema. V načrtu podani cilji in ukrepi se ne nanašajo samo na gozdove, ampak na celoten prostor kot zaokroženo celoto kamniško-domžalskega LGO. Le ti so po strokovni presoji usklajeni z ostalimi soprobniki prostora.

Desetletni LGN obravnava živalske vrste, ki so po Zakonu o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč (1976) opredeljene kot divjad. Del teh vrst je Uredba o zavarovanju ogroženih vrst (1993) zavarovala, z ostalimi pa lovišča gospodarijo.

Za nosilca izdelave načrta je Zakon o gozdovih (1993) določil Zavod za gozdove Slovenije. Pri izdelavi načrta pa sodelujejo tudi lovci, kmetijci, naravovarstveniki in drugi, katerih dejavnost je povezana z naravo. Načrt za kamniško-domžalsko LGO je nastajal predvsem s sodelovanjem lovskih organizacij, ki so s posredovanjem podatkov, nasvetov, želja in idej pripomogle pri izdelavi tega načrta. Stalni stiki, izmenjava mnenj, konstruktivne kritike in zlasti ažurno reševanje problemov na terenu, med gozdarji, lovci, kmetijci, naravovarstveniki ter drugimi uporabniki prostora, je tiisto praktično udejanjanje zapisanega, ki daje desetletnemu LGN tudi pravi smisel. Gre torej za načrt na višjem nivoju, ki je osnova za izvedbene načrte, predvsem za letne lovskogojitvene načrte, izdeluje jih ravno tako Zavod za gozdove Slovenije, ter za petletne lovsko-gospodarske načrte in letne načrte gospodarjenja z divjadjo, ki jih izdelujejo lovišča.

S tem sta načrtovanje in, upamo, tudi realizacija načrtovanega pridobila pomembno kvaliteto upravljanja s populacijami posameznih vrst na širše zaokroženih populacijskih območjih.

Miha Marenče,
univ. dipl. inž. gozd.

KMETIJSKO GOZDARSKA ZBORNICA SLOVENIJE

Prva seja Odbora izpostave Domžale, območne enote Ljubljana

Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije, prva seja Odbora izpostave Domžale, območne enote Ljubljana

Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije je interesna in stanovska organizacija, ki povezuje kmete, lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov ter kmetijske podjetnike, podjetja in zadruga. Z zakonom o Kmetijsko-gozdarski zbornici imamo tudi slovenski kmetje pravno podlago za enotno nastopanje do lokalnih skupnosti in države ter prek mednarodnih stanovskih povezav tudi do Evropske zveze.

Na lanskoletnih spomladanskih volitvah so bili izvoljeni predstavniki v Svet Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije, na decembrskih volitvah pa predstavniki v svete območnih enot in odbore izpostave. V Odbor izpostave Domžale so bili izvoljeni: Janez Pirnat, Zgornji Tuštanj 1, Janez Gaberšek, Češenik 7, Viktor Matjan, Podmilj 12, Damjan Jemc, Jemčeva 9, Ivanka Kocjančič, Katarija 7, Milan Rojnič, Ljubljanska 87, Domžale in Anton Brezovar, KZ Domžale, Industrijska 15, Radomlje. Za predsednika odbora izpostave je bil izvoljen Viktor Matjan, za podpredsednico pa Ivanka Kocjančič.

Odbor izpostave opravlja zlasti naslednje naloge:

- sprejema poslovnik o svojem delu,
- voli predsednika in podpredsednika izpostave območne enote,
- obravnava letni program dela in poročilo o delu izpostave območne enote in ju predlaga svetu območne enote v sprejem,
- pripravlja mnenja in strokovne podlage glede razvoja kmetijstva, gozdarstva in ribištva na območju upravne enote in posameznih občin,
- obravnava letne razvojne programe kmetijstva, gozdarstva in ribištva posameznih občin in daje pobude strokovnim službam pri izvedbi teh programov,
- sodeluje z institucijami na ravni upravne enote, ki upravljajo s podeželskim prostorom in jim posreduje usklajena stališča zbornice,
- sprejema letni program dela in letno poročilo o delu javnih služb na območju izpostave območne enote in spremlja njihovo delo.

Na prvi, ustanovni seji odbora izpostave Domžale, so bile sprejete še naslednje programske dejavnosti:

- Po občinah naj se formirajo »Odbori za kmetijstvo«, predstavniki se vabijo na seje odborov KGZS, OE Ljubljana, izpostava Domžale,
- Od kmetijskih zadrug se pridobi podatke o zaostanku pri odkupu živine. Izračuna se škoda, ki jo imajo rejci zaradi zaostanka odkupa.

- Sestankov kmetovalcev domžalske občine s predstavniki Občine Domžale se udeležujejo tudi predstavniki KGZS, OE Ljubljana, odbora izpostave Domžale.

Naj bo delo Odbora izpostave Domžale in vseh ostalih organov ter služb Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije korektno, uspešno in plodno, tako da bodo pravilno zastopani interesi vseh članov zbornice, ne pa le ozkih skupin ali posameznikov.

J. Ocepek

ALI SI VEDEL....

...da se zaradi prekomernega uživanja alkohola lahko zastrupiš, padeš v koma, se podhladiš (ker alkohol razširja žile), pride lahko do zastoja srca in v najhujših primerih celo do smrti. Zato...

NOVI DOM VERONIKE, PETRA IN NINE

Vsi srečni, vsi zadovoljni - Veronika, Nina, Peter ter mama Tončka in ati Pavle

Za nami je 8. marec, dan žena, ki ga nekateri med nami, od vrhov pa do nas navadnih občanov, po krivem zanemarljajo, češ ostanek socializma pač. Ni res, praznik žena, mater in deklet je mednarodni praznik, to je praznik, ko si je nežnejši spol izboril večje pravice v svetu. Te pravice pa so bile in so kršene tako v socializmu, kapitalizmu in tudi sedaj v demokraciji ni dosti boljše. Žena je še danes marsikje zapostavljena. In je še danes marsikje zapostavljena. In praznik ter majhno pozornost si zagotovo zaslužijo tudi rejnice, ki jih je v Sloveniji veliko, in veliko jih je tudi v Črnem grabnu. Ena izmed njih je postala tudi Tončka Šinkovec-Kosmač iz Zgoranj Lok.

Sredi januarja letos je preteklo leto, odkar je druga mama trem otrokom, dvema sestricama in bratcu Veroniki, Petru in Nini. Prijetno toplo mi je bilo pri srcu, ko sem poklcala in najavila svoj obisk, in nežni glasek je poklical: "Mamica, ena gospa te kliče". Ob prihodu izvem, da me že vse dopoldne vsi trije nestrpnost pričakujejo, da si je Nina že lep čas urejala pričesko, da bo lepa na sliki. Skupaj za mizo je z nami sedel tudi ati, ki ga imajo otroci ravno tako radi.

Tončka pripoveduje, da si je že od mladih nog želela postati rejnica in je svojo mamo venomer nadlegovala, da naj kaj ukrene. Tončkin dom je postal premajhen, ko si je ustvarila družino, in skupaj s starši so bili kar malo na tesnem s prostorom. Sedaj sta Tončka in njen mož Pavle v novem, lepem in velikem domu, otroci so odrasli, Tončki se je hudo tožilo po živčavu v hiši in izpolnjene je imela tudi pogoje, da uresniči davno željo po rejništvu. Seveda se to ni moglo zgoditi kar čez noč,

kar nekaj predpriprav in ustreznega izobraževanja sta morala opraviti oba. In nekega petka so jima pripeljali tri male otroške osebe in jih vprašali, ali bi hoteli ostati pri njej. Veronika bi ostala že kar takoj, vendar je bilo treba le počakati do naslednjega torka, da so si vsi uredili vtise. Sedaj je to njihov dom že leto dni.

Čas je že, da podrobneje predstavim tudi nove člane družine. Desetletna Veronika je že prava gospodična, obiskuje četrti razred osnovne šole v Blagovici, je zelo pridna, ob prihodu sem jo zalotila pri zlaganju opranega perila, tudi mamiči rada pomaga v kuhinji. Osemletni Peter obiskuje drugi razred, tudi v Blagovici, posebno rad pomaga atiju v hlevu, skrbi za red v kokošnjaku in je sploh priden. Sedemletna Nina obiskuje še malo šolo, pravi, da je vesela, ker ji ni treba v šolo vsak dan in je lahko doma pri mamiči. Še vedno se spomni, kako prvi dan njenega obiska v kuhinji na odlagalni mizi ni bilo nobene posode. Pobaram, jih ali se kaj potepajo, vendar odvrnejo v en glas, da ne. Mamica to pritrdi in pravi, da na izlete in sprehode hodijo skupaj z njima. Otroci se imajo med seboj radi in zelo pogrešajo, če nekdo manjka. Tudi spijo skupaj v eni sobi, saj si imajo vendar toliko povedati.

Pri hiši imajo tudi psičko Mišo, ki ni bila vajena otrok, in Pavleta je zelo skrbelo, kako bo. No, tudi Miša jih je sprejela kot nove člane družine in so sedaj veliki prijatelji. Veselje je pogledati to novo veliko družino, njihovo medsebojno ljubezen in srečo na otroških obrazih v novem, toplem in urejenem domu.

Milena Bradač

VABILO NA IZOBRAŽEVANJE ZA IZVAJALCE POMOČI NA DOMU

Center za socialno delo bo v sodelovanju z Zdravstvenim domom Domžale in zunanjimi sodelavci v drugi polovici aprila organiziral 60-urni program usposabljanja za izvajanje pomoči na domu: bolnim, ostarelim, invalidom in družinam s kronično bolnimi osebami.

Program zajema naslednje vsebinske sklope:

1. Predstavitvena delavnica s poudarkom na komunikaciji
2. Osebe z motnjami in njihove družine
3. Staranje in starost
4. Stiske in težave ljudi v tretjem življenjskem obdobju
5. Star človek in družina, kodeks etičnih načel
6. Prehrana starejših, seznanitev z ostalimi dietami in značilnostmi posameznih diet
7. Delo z duševno prizadetimi
8. Organizacija pomoči na domu in supervizija
9. Najpogostejše bolezni v starosti
10. Nega uporabnika (teoretični in praktični del)

11. Praktično delo izvajanja pomoči na domu, na terenu pri različnih skupinah uporabnikov

Program izobraževanja se izvaja od 1998. leta in je bil prvi verificiran kot strokovno kvaliteten program pri Socialni zbornici Slovenije. V letošnjem letu je dopolnjen z dodatnimi vsebinami zato se je obseg povečal s 40 na 60 ur.

Potrebe po pomoči na domu se ne prestando povečujejo, ljudi, ki bi izvajali pomoč, pa primanjkuje, zato vabimo, da se udeležite izobraževanja vsi tisti, ki bi želeli opravljati to delo kot poklicno dejavnost. Nezaposlene osebe, pogovorite se na Zavodu za zaposlovanje z vašo svetovalko, če izpolnujete pogoje, da vas zavod vključi preko javnih del v izobraževanje.

Še posebej pa ste vabljeni mlajši upokojenci oz. osebe, ki bi prostovoljno izvajali pomoč sočloveku.

Sredstva za plačilo izobraževanja bomo skušali pridobiti iz drugih virov, kar pomeni, da je za vas izobraževanje brezplačno.

Prijave pošljite na naslov vodji programa Majdi Hrovat na CSD Domžale, Ljubljanska 70. Število slušateljev je omejeno na 15 oseb, zato pohitite s prijavi.

Vodja programa:
Majda Hrovat, dipl. soc. del.

OBVESTILO VSEM ČLANOM DRUŠTVA IZGNANCEV DOMŽALE

Odškodnina za prisilno delo v izgnanstvu

Kot smo vas že obvestili, je v avgustu 2000 začel veljati nemški zakon, po katerem nemška vlada in podjetja zagotavljajo v enakih deležih sredstva za izplačila nadomestil nekdanjim suženjskim in prisilnim delavcem ter drugim žrtvam nacističnih krivic. Nemški zakon priznava, da storjena krivica in povzročeno človeško trpljenje ne moreta biti resnično poplačana z denarjem in da zakon prihaja prepozno za tiste, ki so izgubili življenje kot žrtve nacističnega režima ali so medtem umrli.

Zahtevek lahko vložijo:

- suženjski delavci,
- prisilni delavci v podjetjih ali javnih službah,
- prisilni delavci v kmetijstvu,
- žrtve osebnih poškodb,
- starši umrlega otroka,

AS DOMŽALE
TEHNIČNI PREGLEDI
Trzin, Blatnica 3 A
Tel.: 01 562-18-13

OBVESTILO

Ponedeljek, 7. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 in od 13.30 do 18.00 ure v MORAVČAH pri Kmetijsko gozdarski zadrugi
Torek, 8. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 ure v MORAVČAH pri Kmetijsko gozdarski zadrugi
Torek, 8. 5. 2001	od 13.30 do 18.00 ure na TROJANAH pred trgovino "Atrans"
Sreda, 9. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 ure v BLAGOVICI pred pisarno Krajevne skupnosti
Sreda, 9. 5. 2001	od 13.30 do 18.00 ure v KRAŠNJI pred pisarno Krajevne skupnosti
Četrtek, 10. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 v LUKOVICI pred Kulturnim domom
Petek, 11. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 ure v DOBU pred trgovino Napredek
Torek, 15. 5. 2001	od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 ure v RADOMLJAH pred Kulturnim domom

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov **OPOZARJAMO**, naj na tehnični pregled pripeljejo usposobljena vozila, zlasti naj pregledajo kretni mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa naj imajo obvezno opremo: **prvo pomoč in varnostni trikotnik!**

Na tehnični pregled prinesite s seboj prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila - račun, carinsko deklaracijo in pogodbo.

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov seznanjamo, da morajo **NOVA VOZILA** evidentirati pri oddelku za upravne notranje zadeve upravne enote Domžale v 30-ih dneh od dneva opravljenega tehničnega pregleda!

S seboj **OBVEZNO** prinesite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in veljavni osebni dokument, o istovetnosti lastnika vozila!

EAGLE

39-46 5500 SIT
35-41 5000 SIT

barve: MODRA, BEŽ, RJAVA

25-34 4000 SIT

39-46 6300 SIT
35-41 5800 SIT

39-46 4500 SIT
35-41 4000 SIT

tel.: 01 / 7234-316
Dragar Franc s.p., Krašnja 35, Lukovica

• osebe, ki so izgubile premoženje ob neposredni udeležbi nemških podjetij in zaradi kraja svojega bivanja, ali ker niso imele dostopa do informacij o premoženju in niso mogle prejeti plačila ali vložiti zahtevka po prejšnjih nemških odškodninskih zakonih; osebe, ki premoženja niso izgubile zaradi nacističnega preganjanja, ampak v zvezi z nacističnimi krivicami in ob neposredni udeležbi nemških podjetij,

• dediči po osebah, ki so umrle po vključno 16. februarju 1999.

Vse informacije lahko dobite pri predsedniku Jožetu Kvedru (7231-627) oz. tajnici Veri Vojska (041 634 599) ter v uradnih urah ob petkih od 13. do 14. ure. Vsi, ki ste obrazce že prejeli, pa potrebujete našo pomoč pri izpolnjevanju, pokličite, da se dogovorimo za izpolnitev obrazca. Vsi, ki ste upravičeni do vložitve zahteve, pa niste prejeli obrazcev, niti niste vložili predhodnega obrazca za prisilno delo, pa se oglasite v času uradnih ur, da izpolnite osnovni obrazec, ki ga bomo posredovali Društvu izgnancev Slovenije.

Vse obrazce mora pred oddajo podpisati predsednik Krajevne organizacije Društva izgnancev Domžale.

Zadnji rok za vlaganje zahtevkov je 11. avgust 2001.

Več o pravkar sprejetem Zakonu o poplačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja ter njegovem uresničevanju pa boste lahko prebrali v eni od prihodnjih števil.

Prijetno pomlad!

Društvo izgnancev Domžale

EKOLOŠKO KMETOVANJE

Tudi ekološki kmetovalci so ustanovili svoje društvo, le da ga v Rokovnjaču še nismo predstavili. Imenuje se Združenje ekoloških kmetov Zdravo življenje. Deluje že dve leti in ima 85 članov. Svoj občni zbor so imeli v petek, 23. marca, in tam sem izvedel kar nekaj zanimivosti.

Člani društva so iz Lukovice, Moravč, Domžal, Litije in tudi iz dela kamniške občine. Svoje pridelke bodo prodajali pod blagovno znamko BIO DAR. Pridelava in prirreja take hrane pa seveda ni ravno enostavna, saj mora kmetovalec kar tri leta pripravljati zemljo in naravna gnojila, da zatem lahko kandidira za eko znamko. V Sloveniji je le 700 kmetij, ki se ukvarjajo s tako proizvodnjo. Pravilnik kakovosti je zelo zahteven. Trenutno vrši nadzor Kme-

Na občnem zboru

tijsko-gozdarski zavod Maribor, v prihodnosti pa bo več nadzornikov po vsej Sloveniji. Poseben problem je klavniška dejavnost, saj ob biološki prirreji živine, le-ta ne sme skozi predelavo ob drugi živini, saj bi ob tem izgubila pravico do blagovne znamke. Klanje in predelovanje mora biti stalno pod nadzorom. Manj kot en odstotek naših kmetij je vključenih v to proizvodnjo, zato so velik problem za trženje zlasti premajhne količine. Vendar predsednik društva Janez Ocepek iz Zvarulj in strokovni tajnik Tomaž Močnik zatrjujeta, da se ta dejavnost kljub trenutno manjši donosnosti širi, pa tudi manjšo klavnico bodo našli.

Že sedaj lahko uporablja blagovno znamko Bio dar 19 kmetij, v naslednjem letu pa jih bo že 28 več. Ob vključevanju v Evropo pa bo ob povečanju števila bio kmetij ta vrsta pridelave hrane postala tudi dosti donosnejša. Mnogi si želimo sonaravnega kmetovanja, da bi lahko jedli zdravo hrano, in upamo, da bo članstvo v tem društvu strmo naraščalo, da bomo tako hrano lahko tudi kupili, pa čeprav bo za to treba seči malo globlje v žep. Vsak kmetovalec, ki želi o tej pridelavi izvedeti kaj več, pa lahko pride vsako sredo med 10. in 12. uro v svetovalno pisarno Kmetijske svetovalne službe v Lukovici.

V. G.

Svetovalec za kmetijstvo

SMETI NAŠE VSAKDANJE

Počasi prihaja tudi v naše kraje pomlad. Zgodnje okrasno grmovje in drevje že razkazuje svoje cvetoče razkošje in iz tal že kuka prvo zelenje in cvetje. Vsa ta lepota bo kmalu prekrila našo nesnago, ki jo razmetavamo vsepovsod.

Po letnih zborih planincev in gasilcev smo slišali, da bodo tudi letos organizirali čistilne akcije. Vprašajmo se, ali je to res potrebno, ali moramo biti res tako malomarni in odmetavati povsod smeti in ostale odpadke, ali res ne moremo biti boljši in s tem dati tudi otrokom lep zgled in smeti odlagati, tam kamor sodijo. Kajti bodimo pošteni in ne valimo krivde na naključne izletnike, češ to so zasvinjali oni. Večino smeti, ki sem jih videla v svoji širši okolici, so smeti samih tu živječih krajanov, ki jim je mar samo svoje lastno čisto dvorišče, nekaj metrov stran pa jih ne motijo odpadki, ki so se jih znebili. Na sprehodu po gozdu se mi pogled zaustavlja na ogromnih kupih smeti, kjer najdeš vse od plastenk, pločevink, polivinila, odsluženih avtomobilov, gospodinjskih strojev, celo televizorjev, da ne govorim o stolitrskih pločevinastih zarjavelih sodih. Natanko vem, da to niso prinesli izletniki, ampak so jih tja odložili nevestni in z naravno lepoto skregani krajan. Ti krajan, drugače pridni in vestni kmetje, od narave pričakujejo samo, da bi jim dala čim večji in čim boljši

pridelek, jo zasipajo z vsemi mogočimi umetnimi gnojili, le dihati čistega zraka ji ne dajo. Seveda je del nesnage tudi od vikendašev, ki so si na parcelah svojcev zgradili počitniške hišice, kjer uživajo v naravi, daleč od mestnega vrveža, smeti pa odmetavajo tu, ne nosijo jih s seboj v mesto. Kako lahko pričakujejo od svojih lastnih otrok, da bodo boljši. Zato lahko ob poti, po kateri gredo otroci iz šole domov, najdemo vse mogoče odpadke, ki jih odvržejo, ko si tešijo lakoto. Ti otroci res ne

morejo biti boljši od svojih staršev, kajti oni so njihovi prvi učitelji. Naj se ne čutijo prizadeti oni, ki tega ne počno.

Pri občinskem glasilu Rokovnjač smo se dogovorili, da si bomo ogledali in poslikali ta divja odlagališča smeti, natanko navedli kraj in lego smetišča in tako dali vedeti vsem, čigave so smeti, kajti to se da z lahkoto ugotoviti. Sedaj pa se vprašajte, ali mora za vašo sramoto res izvedeti vsa občina.

Milena Bradač

Ekološko gibanje Črni Graben

Novoustanovljeno društvo z imenom Ekološko gibanje Črni Graben je imelo svoj prvi občni zbor. Predsednik, ki je bil imenovan na ustanovnem občnem zboru, ni bil prisoten.

Obširno razlago o bodočem delovanju je podala gospa Ana Zajc. Prav tako je tudi povedala, da prvoizvoljeni predsednik ne želi več sodelovati v delu društva. Zato je predlagala za novega predsednika gospoda Maksima Horjaka, ki je bil zatem soglasno izvoljen. V nadaljni razpravi je gospa Zajc izpostavila probleme, s katerimi naj bi se spoprijeli člani društva. Predvsem naj bi izstopala degradacija doline, z vmestitvijo avtoceste, zatem odlagališča odpadkov, ki naj bi jih tukaj ne bilo, pri koriščenju rudnin naj bi bil problematičen kamnolom Lukovica. Podpirali naj bi ekološko pridelavo hrane. Tudi zavod Naš laz naj bi bil pri programu, ki ga pripravlja več pozornosti namenil ekologiji. Člani društva naj bi delali po skupinah in področjih. Društvo mora pridobiti tudi člane iz ostalih krajevnih skupnosti. (Tokrat so bili navzoči le iz KS Lukovica in KS Prevoje.)

Sprejet je bil predlog člana društva, da odbor najprej poišče informacije o razvojnih načrtih zavoda Naš laz in ostale, da bomo dobili popolno sliko ekološkega stanja v Črnem grabnu. Zatem bi se formirale skupine, ki bi delovale pri posameznih nalogah. Na ta način bi društvo lahko delovalo uspešno in v korist ljudi in narave.

Pripis:

Obljubljeno mi je bilo, da bom dobil vse podatke o načrtu dela in načrtih, pa tudi zapisnik občnega zbora, vendar se to ni zgodilo. Upam, da bodo člani izvršnega odbora v drugih stvareh doslednejši, saj bo sicer delovanje društva oteženo.

V. G.

Projekt Pomladansko urejanje in vzdrževanje čistega okolja v letu 2001

Turistična zveza Slovenije pod pokroviteljstvom Ministrstva za okolje in prostor tudi letošnji marec in april koordinira projekt Pomladansko urejanje okolja.

Namen akcije je očistiti in urediti okolje, da bo privlačno tako za prebivalce kot tudi za obiskovalce Slovenije. Akcija bo namreč potekala neposredno pred velikonočnimi in prvomajskimi prazniki, ko je obisk turistov običajno tudi pokazatelj uspešnosti glavne turistične sezone. V mesecu marcu in aprilu pa obeležujemo tudi okoljsko pomembna dneva (22. marec - svetovni dan voda in 22. april - svetovni dan Zemlje).

Akcija, ki je obenem tudi uvod v projekt Moja dežela - lepa in gostoljubna, je namenjena urejanju bivalnega okolja, podeželja, okolice gospodarskih poslopij, nabrežij, potokov, jezer, rek in morja, gozdnega prostora, okolice cest in drugih prometnic.

Na območju občine Lukovica bodo tudi letos v mesecu aprilu organizirane akcije urejanja in čiščenja okolja, divjih odlagališč, odpadkov na nabrežjih potokov itd.

V letih 2001 in 2002 se bo posebna pozornost namenila naravnim vrednotam, kulturni dediščini in turizmu, zato bo posebna skrb namenjena urejenosti okolja naravnih vrednot in objektov kulturne dediščine.

Urejena, čuvana in čista narava je sestavina kakovosti življenja, temeljna prednost in pogoj sodobnega turizma.

Večina ljudi se vse bolj zaveda, kako pomembno je urejeno okolje za kakovost življenja in vse več Slovencev se zavestno in organizirano vključuje v prizadevanja za urejeno okolje. Upoštevati je vredno temeljno načelo - vsak človek naj ureja okolje predvsem v svojem okolju in v širšem okolju z medsebojnim sodelovanjem.

Projekt Pomladansko urejanje okolja je vseslovenska akcija, katere cilj je urejeno in čisto okolje, zavzet odnos človeka in družbe do okolja, dvig ekološke zavesti ter povezovalca turizma ter naravne in kulturne dediščine.

Pobudnik, nosilec in povezovalac projekta je Turistična zveza Slovenije. K sodelovanju so vabljeni vsi v Sloveniji, da bi predvsem sebi in sosedom, s tem pa

tudi turistom uredili in očistili okolje, v katerem živimo, delamo, stanujemo in se družimo. Urejanje okolja je predvsem prostovoljno delo. Letos je mednarodno leto prostovoljcev, zato vabimo vse občane za kar najbolj množično sodelovanje.

Urejanje in čiščenje okolja ima dva osnovna cilja:

- odpravljanje vzrokov neurejenega, zanemarjenega in nečistega okolja;
- pomladansko čiščenje in ureditev okolja po zimskem onesnaževanju.

Pomladansko urejanje okolja bo usmerjeno predvsem na urejanje okolice stanovanjskih blokov in vasi, trgovin, gostinskih objektov, avtobusnih postajališč, bencinskih servisov, pešpoti, planinskih domov ter drugih javnih objektov, prav tako okolice kulturnih objektov, spomenikov, cerkva, pokopališč, športnih objektov, cest, pločnikov, nabrežij potokov in jezer, parkov, zelenic, gozdnih poti, odlagališč za odpadke idr.

Pozivamo turistična in planinska društva, lovske in ribiške družine, športna društva, tabornike, krajevne skupnosti in druge, da organizirajo aktivnosti urejanja in čiščenja okolja v vseh naseljih, vaseh, šolah in drugod.

Občinska uprava
T. S.

avtomehanika

KVEDER

Marjan Kveder s.p.

Papirniška 1, Vir-Količevo, 1230 Domžale,

tel./fax: 01/721-65-06,

GSM: 041/735-417

- AVTOMEHANIKA
- AVTODIAGNOSTIKA
- AVTOELEKTRIKA
- AVTOKLEPARSTVO
- IZDELAVA HIDRAVLIČNIH CEVI

ČEBELARJI IN NJIHOV CENTER

Obiskal sem Čebelarji center v gradnji in ugotovil, da je čas, da se zopet malo pogovorim s čebelarji. Spremembe so velike in mislim, da ni nobenega dvoma, da bo kmalu vidna končna podoba glavnega objekta.

Bine, Niko in Tone so bili pripravljeni na pogovor. To so seveda lukoviški čebelarji, ki si vedno vzamejo čas za klepet z mojo malenkostjo. Bine (Albin Zajc), ki je predsednik čebelarskega društva in član gradbenega odbora, mi je takole pojasnil trenutno stanje v Čebelarskem centru:

“Vzhodni del prizidka je zgrajen, zahodni pa bo v juniju. Zatem pride na vrsto streha in fasada. Na severni strani je pokriti dostavni del. V glavnem objektu pa so na vrsti instalacijska dela, centralna, alarmni sistemi... V mesecu dni bo Janez Stele končal zunanja zemeljska dela. Že sedaj pa na brežinah zasajamo medovite rastline. V tem sodelujejo člani mnogih društev, ki prinašajo iz svojih krajev zdravilne in medovite rastline, pa tudi več dreves bomo zasadili. 7. aprila bodo čebelarji iz Komende zasadili Glavarjevo lipo, ob 280 letnici njegovega rojstva.”

“Peter Pavel Glavar, najdenček v Komendi, je prvi čebelarji teoretik in še danes čebelarji upoštevamo njegova spoznanja, “ me pouči Niko (Urbanija).

“Na južnem delu bomo postavili dva vodnjaka”, nadaljuje Bine, “pa tudi deset čebelnjakov, ki pa ne bodo vsi živi. Naj-

Dovozna pot za Čebelarji center

bolj pa hitimo z zasajanjem medovitih rastlin, da bo do svetovnega kongresa čebelarjev, ki bo pri nas leta 2003, njihova rast primerna.”

“Naše društvo bo postavilo živ čebelnjak z apikomoro” pristavi Tone (Anton Cerar) in nadaljuje: “Ta center bo res velika pridobitev za vse čebelarje Slovenije, posebej pa še za nas, ki smo v neposredni bližini. Tu se bodo mladi lahko naučili vse o čebelah in čebelarjenju. Starejši bomo pa v apikomori obnav-

ljali svoje zdravje in dokazovali ljudem, kako pomembna je čebela za današnji način življenja. Predvsem pričakujemo, da bomo mladim v tem centru odprli nova obzorja, ki jim bodo koristila v življenju.”

Naj bo za sedaj dovolj! Ne, pogovor ni bil tako kratek, le prostora v tem Rokovnjaču je zmanjkalo, zato bo nadaljevanje tega klepeta objavljeno v naslednji številki.

V. G.

MLADINA IZ KRAŠNJE OB MATERINSKEM DNEVU

Program je bil zanimiv

Na praznik Marijinega ali Gospodovega oznanjenja je gospod Anton Potokar, župnik iz Krašnje, pripravil v sodelovanju z mladino krajši kulturni program, namenjen materinskemu prazniku. Prireditev je zelo obogatila sveto mašo, saj so mladi skupaj z župnikom program na-

daljevali takoj po njej. Pesmi in recitacije, posebej izbrane za ta dan, so v svojem bistvu vsebovale zelo širok pogled o materinstvu kot posebnem poslanstvu žena v današnji družbi. V izrečenih mislih je bil velik poudarek posvečen tudi očetovstvu, ki je tudi poslanstvo in skupaj z

materinstvom daje polnost sožitja v okviru družine. Težko si zamišljamo materinstvo ob temnih resnicah današnjega sveta in družbe, kjer ni razumevanja za materinstvo. Biti mati, je zelo odgovoren in zahteven poklic, ki v življenje vsake žene prinese veliko veselja in novo kvaliteto. Morda človek nikjer tako ne zori kot ob svojih otrocih. Recitacije in pesmi so bile prava spodbuda in pogum vsem dekletom in materam, da je to poklic, vreden velikega spoštovanja. Žal, tem vrednotam danes ne znamo dovolj prisluhniti.

Naj zaključim z Drobničovo mislijo: “Bodočnost zdravega naroda je družina. Doživetje družine bo vedno ostalo eno najlepših v tem ali naslednjem tisočletju in za to si je vredno prizadevati.”

Marta Lavrič

NE POZABI!

...za čedalje več svojih dejanj in odločitev si ODGOVOREN TI SAM!! To pomeni, da si odgovoren zase ne glede na vplive drugih, okoliščine in morebitno zavajanje. PRED VSAKO POMEMBNO ODLOČITVIJO PREMISLI O POSLEDICAH, potem se odloči tako, kot bo najboljšje zate!

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA LUKOVICA

Društvo podeželskih žena Lukovica organizirano deluje že dvaindvajset let. S prizadevanjem se v njem odražajo pozitivni rezultati dobre voditeljice in hkrati predsednice gospe Ivanke Smrkolj iz Lukovice, ki vodi društvo vse od njegovega nastanka. Na vprašanje, kako je vsa leta zmogla dobro opravljati to odgovorno in zahtevno vlogo, je gospa Ivanka pogumno odvrnila, da jo je življenje utrdilo že v mladih letih, saj je morala vse življenje trdo delati. V vseh letih je pridobivala izkušnje in spoznavala, da se poleg družine in domačega dela na kmetiji, zmore posvečati tudi aktivnemu delu v domačem kraju. Delovanje v društvu jo je vsa leta duhovno bogatilo, saj pravi, da ima veliko zadoščenje v sebi za vse tisto, kar je s svojim delom in pozitivnimi vtisi posredovala drugim, zlasti mlajšim generacijam in prispevala k razvoju naših krajev.

V društvu danes aktivno deluje sedemdeset članic. Vanj so vključene žene, ki imajo več vlog. Običajno so žene, matere, uslužbenke in še gospodinje. V društvo bi zelo rada privabila mlajše generacije in bi z veseljem svojo vlogo predsednice prepustila mlajšim, saj se zaveda, da bo prišel čas, ko tega ne bo več zmogla. Že nekaj let se trudi, da bi jo nadomestila katera od članic, pa do sedaj ni bilo uspeha.

V mesecu februarju so imele članice redni občni zbor društva, na katerem so opravile pregled dela za preteklo leto in sprejele načrt dela za leto 2001. V preteklem letu se je marsikaj dogajalo. Na Dnevu evropske skupnosti za kmetijstvo v Domžalah so sodelovale tudi članice društva iz Lukovice. Bile so pohvaljene, saj je bila njihova ponudba zelo pestra in pristno domača. Vedno sodelujejo tudi na Peregrinovem in Lukovem sejmu v Lukovici. Gospa Ivanka pravi, da se na sejmu običajno največ proda črnega kruha, pečenega v kmečkih pečeh. Pripravo kruha je nekoč celo demonstrirala v Rokovnjaškem gozdčiku, vendar je bila nekoliko razočarana, saj njen prikaz priprave kruha ni preveč zanimal mladih, ki skoraj ne vedo, kako so naše babice pripravljale kruh v domačih pečeh.

Gospa Ivanka zna k delu spodbuditi prav vse članice društva. Preprosto pravi, da so vse zelo prizadevne in skrbne, kadar jih čaka odgovorno delo. V preteklem letu so pripravile bogato zakusko, namenjeno odprtju kulturne dvorane v Lukovici. Tudi na miklavževanju v Rekreativnem centru Urbanija so sodelovale pri pogostitvi povabljenih gostov. V večletnem skupnem delovanju so bile deležne tudi lepih pohval in priznanj. Tako je pred leti njihova članica gospa Vida Capuder prejela zlato priznanje za črni kruh, ki ga je spekla v domači krušni peči, razstavljen pa je bil na razstavi domačih slovenskih jedi v Ptujju. Celotno društvo pa je

Prodaja domačih jedi na Lukovem sejmu

prav tako na tej razstavi prejelo priznanje za pletenico v obliki srca. Vsi ti uspehi so gonilna sila društva in močno pripomorejo k široki razgledanosti žensk v našem kraju. V iskrenih očeh gospe Ivanke sem spoznala srečo in veselje, ko je dejala, da komaj čakajo, kdaj jih bo sodelovanje zopet povežalo v veselo in sproščeno družščino. Veselijo se strokovnih ekskurzij, sodobnih seminarjev, ki posegajo na mnoga področja znanosti, od kmetijstva, gospodarstva, kemije, biologije, medicine, vse do konkretnih priprav, kot je priprava domače potice in podobno. Za vse to ima veliko zaslug gospa Marta Kos, pospeševalka za kmetijstvo, ki se zelo trudi za tako pestre programe.

Kaj bo s prihodnostjo kmetijstva in turizma v naši občini nasplošno, pa gospa Ivanka tudi ne ve. Skrbi jo, kako bo preživela kmetijska dejavnost in z njo lepi običaji preproste zdrave domače hrane. Hitrost življenja vnaša spre-

membe tudi v prehranjevanju naših družin. Ljudje nimajo več časa za domačo pridelavo, ampak se raje odločajo za nakupe. V marsikateri družini je nastopila velika kriza, saj kmetijstvo v naši občini nima prave perspektive. Turizem naj bi imel večje možnosti. Upa, da bo bodoče umetno jezero blizu Lukovice dobilo pravo podobo turističnega kraja, kjer naj bi si zagotovili delo domačini, kar bi bilo tudi prav. Že tako je kraj prizadet zaradi avtoceste, zato mora občina podpreti želje domačinov, ki bi obvladovali turistično ponudbo ob jezeru.

Tolikim idejam in željam, ki sem jih spoznala z gospo Ivanko, je vredno prisluhniti. Kako lepo je na njihovih srečanjih, sem si ob vsem tem predstavljala. Njena tiha želja za pogum mladim dekletom in ženam kot povabilo k sodelovanju v društvu pa naj ostane drobtinica za razmišljanje.

Marta Lavrič

PLESKARSTVO IN SOBOSLIKARSTVO

Miro Jerman

Podsmrečje 4
1223 BLAGOVICA
Tel.: 041 640 298

Nudimo:

**Vse klasične soboslikarske storitve
Dekorativni ometi in premazi
Izdelava toplotno izolacijskih fasad
Oplesk napuščev**

PUSTNI TEDEN JE MIMO

Med mnoge običaje in navade, ki so se ohranile od naših prednikov, uvrščamo tudi čas pustovanja, katerega smo letos v ŠD Zlato Polje zares dodobra izkoristili.

Zamisel, da sodelujemo na karnevalu pustnih šem na Viru, smo tudi uresničili. Lepo okrašen traktor s prikolico smo opremili z napisom DOM OSTARELIH, sami pa se temu primerno našemili. Harmonika in bariton sta dajala s svojim glasom takt gledalcem, ki so se zbrali ob cestišču za naš voz z ostarelimi, nad katerimi pa vseskozi bedi privlačna medicinska sestra s svojimi rekviziti. Pustno nedeljo smo izkoristili tudi za že dolgoletno tradicionalno nogometno tekmo v pustnih maskah z ekipo Prevoj. Ker je bilo igrišče poledenelo, smo srečanje odigrali kar na bližnjem travniku. Da smo se igralcem zares nasmeljali, je poskrbelo še vreme, saj so bile poljane prekrte z belo snežno odejo. Končni neodločen rezultat je bil v zadovoljstvo igralcem obeh ekip, saj so bili pogoji za igro zares težki.

Konec pustnega dogajanja pa smo obeležili na pustni torek s pohodom pustnih šem od hiše do hiše. Seveda smo prihajali z željo, da čimprej od-

Skupna fotografija z gospodarjem Jožetom Zupančičem iz Zlatega polja pred njegovo domačijo

ženemo zimo, vrstile pa so se želje po zdravju in dobri letini. Izročilo starega običaja pa pravi, da je potrebno zanj tudi nekaj darovati, kar ve vsak gospodar. V ta namen smo imeli s seboj tudi koš, katerega smo dodobra napolnili. Pustno sončno torkovo popoldne se je prevesilo že v večerne ure, ko smo po-

hod zaključili pri hiši Viktorja Pogačarja v Podgori.

Prilegla se je dobra malica, zaužitje dobrot, ki smo jih nabrali, skratka, vsega je bilo dovolj – ob klepetu in štetju podarjenega, seveda prav vse za dobro letino.

T. Habjanič

VESELO PUSTOVANJE NA VIRU PRI DOMŽALAH

Tudi letos je pustna sekcija STRIČEK organizirala jubilejni enajsti karneval. Nastopilo je 50 najrazličnejših mask. Maske so prišle iz vse Slovenije in tudi iz tujine. Med njimi je bilo tudi nekaj mask iz občine Lukovica, med njimi DVOTONSKI TROJANSKI KROF. Izdelava krofa je potekala v Preserjah pri Lukovici. Kandidati pri izdelavi so bili: Bojan Cerar, Simon Žavbi, Jure Gostič,

Miloš Kraševac, Bojan Kvas, Brane Urankar, Aleš Širec (fotograf), Tina Stupica, Alenka Novšak, Erika Rovšek. Izdelovali smo ga teden dni. Najprej smo pod avtomobil zvarili nosilne cevi, potem pa okoli njega naredili konstrukcijo krofa (mrežo) iz železnih palic. Na to mrežo smo navezali karton. Karton smo postopoma namočili z vodo. Na karton smo nanegli sloj mavca, nato

napeli mokro gazo čez mavca in šele na to drugi sloj mavca. Delali smo zelo hitro, da se nam ni mavca prehitro posušil. Ko je bil ves v mavcu, smo naredili še gladek preliv. Ko se je to posušilo, smo se lotili barvanja in lakiranja krofa. Zadnja stopnja pa je bilo nanašanje sladkorja – zdrobljenega stiropora. Na prikolico smo postavili "špricmojstra", "štopmojstra" in glavnega peka, ki so brizgali marmelado v krof z veliko injekcijo in posipali sladkor s sladkornim topom. Imeli smo tudi varnostnike, da nam ne bi pojedli krofa. Tako je potekala izdelava našega dvotonskega trojanskega krofa. Hvala vsem, ki ste nam pomagali.

Vabim vas, da se naslednjega pustnega karnevala na Viru udeležite tudi vi.

Simon Žavbi

ALI SI VEDEL....

...da je večina tistih, ki so odvisni od alkohola, začela piti zato, ker jim je bilo fino – zaradi dobrih izkušenj, ki pa so se kasneje spevrgle v slabe, v trpljenje in odvisnost.

TURNA SMUKA ZA OTROKE

zimski tabor na Planini na Kraju pod vodstvom Tadeje Češka, s pomočjo Bogdana Capudra in Blaža Češka

Torej!

Kaj si predstavljate pod pojmom "turna smuka"? Mogoče Dava Krničarja, kako skače čez skale? Ali pa sibirski mraz, snežne zamete in plazove? Kaj pa otroke, ki turno smučajo? To pač ne, turna smuka ni za navadne smrtnike, kaj šele za otroke.

Ampak vse to ne drži povsem. To dokazuje predvsem Tadeja Češka, ki je letos že šestič organizirala turno smučanje za otroke na Komni. Letos sem se ji prvič pridružil tudi jaz, malo iz radovednosti, kako je to videti z otroki, malo zaradi novih izkušenj, ki bi jih dobil ob tem štiridnevem taboru.

"...Mmm. Aaahh." S težavo sem se prebudil iz spanca in odprl oči. Najprej v strop, potem pa skozi orošeno okno. "Oho, ho, neki se šajna... pa ne, da je sonce." Res! Po deževni soboti, ko je ves dan padal droben, pa vendar močan dež z vetrom, se je razjasnilo. Super! Končno bomo imeli nekaj od dneva. Lahko bomo šli na turo in otroci se bodo vsaj malo nasmučali in razigrali. Vodniki pa malo oddahnili od polne kože otrok. Medtem se je večina že zbudila, Andrej je hitel v kopalnico, Polona in Špela ste se že zagovorili, Miha je tudi že vstal, Lovro pa bo tudi vsak čas. Če nisem hotel biti zadnji, sem moral kar pohiteti.

Zajtrk je minil brez problemov, če odštejemo zmrdovanje nad jajci na oko nekaterih razvajenčkov in običajnega glasnega pogovora razigrane mladeži. Verjetno se mi je vse zdelo huje, kot je bilo, saj sem bil že kar pošteno utrujen od prejšnjega dneva. Res neverjetno, kako te lahko utruji delo s 16 otroki. Toplo priporočam! Po zajtrku sem pohitel ven, da bi pazil na otroke, ki so bili že zunaj in da se zberejo v skupine. Vsa pro-

cedura napravljana in obuvanja ter naitanja smučk je trajala kakšne pol ure. In ko smo se vsi zbrali pred kočjo je bilo že rahlo oblačno. Pogledal sem proti Vratcem... vse je že v oblakih, ne bomo šli daleč.

Že v petek smo se vodniki domenili, da otroke razdelimo v dve skupini: mlajši posebej, večji posebej. Meni je pripadla večja skupina šestih fantov, za katere smo vedeli, da jim ne manjka kondicije in da znajo solidno smučati. Smer ture za to skupino je bilo prvo sedlo v smeri Lepe Komne, kakšnih 200 m višje od izhodišča, naprej pa glede na razmere. Razvrstil sem skupino, na začetje postavil Mateja, ki je bil najstarejši, potem smo se poslovili od ostalih in začeli s turo. Seveda smo morali štampati, ker pač udeleženci niso imeli turnih smučič in ostale turne opreme. Bil sem solidaren, se odpovedal psom in prednosti turne opreme in štampal tudi sam. Čeprav breg ni bil prestrm, je šlo počasi, počasi za turno smuko... za štampanje pa kar hitro. Po nekaj deset metrih smo se že pošteno segreli in slekli vrhnja oblačila. Imeli smo še en postanek, potlej pa smo bili že na sedlu. "Bravo, fantje, kar hitri smo." V eni uri smo bili na sedlu. Gori je pihalo in malo naprej so se zbirale megle.

"Lahko bi šli še naprej, ampak mislim, da nima smisla. Ne bi se kaj veliko povzpeli, pa še megle se spuščajo".

"Dajmo se spustiti in ujeti drugo skupino!"

"Prav", sem se odločil in pripravili smo se na spust. Turna smuka ni šala, čeravno je bilo precej manj strmo kot na kakšnem smučišču. Oblekli smo se, natakneli rokavice in kape, zapeli pancarje. Zdaj pa takole:

"Sneg je južen, zato je smučanje precej težje kot ponavadi, prav tako ni nič stepanega, pa še borovci, smreke in skale sem ter tja pokukajo iz snega! Gremo počasi in z ustavljanjem, najprej jaz, potem Miha, Marko in vsi ostali. Držite razdaljo, počakajte, da se ustavim, nato pa za mano."

Odvijugal sem prvi klanec in se ustavil, nato pa še vsi ostali. Smučali so dobro, le na trenutke je koga cuknilo zaradi globljega snega in je malo zakopal v sneg, tudi s celim telesom.

"To je turna smuka, tukaj ni frajarjenja. Bolje peljati plug in varno kot pa...", sem bil zopet pameten.

V desetih minutah smo bili že spodaj. "Ups, kaj pa sedaj? Imamo še kakšni dve uri časa." Čeprav smo imeli namen ujeti mlajšo skupino, smo si kmalu premislili. Obrnili smo proti Kozlovemu robu, pravzaprav po prvi strmini v tej smeri. Bilo je malo bolj strmo kot poprej, zato pa krajše. Na vrhu smo odkrili prijetno kotanjo z rahlimi vzpetinami na vse strani. Ker je bilo tu zatišje, smo se odločili za glavni počitek z malico in z učno uro o ravnanju s cepinom. Pobočja so bila ravno prav strma in z varnim iztekom v kotanjo. Le sneg ni bil ravno pravi. Najprej hoja s cepinom. Potem pa najboljši del, ustavljanje s cepinom. Najprej sem demonstriral, padec, zdrs in ustavitev s cepinom. Spretnost, ki ti lahko reši življenje in ki jo moraš večkrat ponoviti, preden ti pride v podzavest. Seveda smo postavili tudi spodnjo mejo, do katere se je bilo treba ustaviti, drugače si bil "mrtev". Vsi so se poizkusili, jaz pa sem še malo poslikal.

Potem samo zaključili. Tadeja mi je sporočila, da so oni že pri kočji. No, fino. Sledil je še zadnji spust, nekaj ovinkov in že smo bili pri kočji. Nikomur ni bilo do oddiha, že so se usmerili proti bregu in začeli z delanjem skalalnice. Tudi prav, sem si rekel in se jim pridružil, "...ampak smo pol ure, do kosila... bomo potem nadaljevali... a me slišite!!! Hej!"

Toliko za vtis. Torej preživeli smo štiri dni, ne preveč lepega vremena, ampak imeli smo se fino. Udeleženci so se naučili nekaj novih stvari, pridobili dragocene izkušnje. Dobili predstavo, kako so videti hribi pozimi, v snegu, dežju, megli, pa tudi v soncu. In izvedeli so, kaj pomeni turno smučati. Saj so vendar sami poizkusili. Pa vi? Če še vedno ne veste, je najbolje, da vprašate kar njih.

Blaž Češka,
mladinski Planinski vodnik

SREČANJE UČENCEV ZDRAVIH ŠOL

V petek smo se odpravili v Maribor na srečanje zdravih šol. Tja so bili povabljeni učenci šol iz vse Slovenije, ki so bile izbrane v Evropsko mrežo zdravih šol. Tudi naša šola je njena članica že od samega začetka, od leta 1993.

V Mariboru sem bila prvič in sem bila res navdušena. Tja in nazaj domov nas je peljal gospod Vinko. Prevoz nam je omogočila občina Lukovica, vse ostale stroške nam je krila KS Lukovica. Našli smo šolo Prežihovega Voranca in se spoznali s predstavniki njihove šole. Ker smo prispele predčasno, smo odšle k pouku glasbe. Pri glasbi je bilo zelo zabavno, saj smo skupaj z ostalimi učenci igrali na instrumente. Menda tam pogosto igrajo na glasbila. Naslednjo uro smo imeli Unicefove delavnice za zdravo prehrano. Delali smo v skupinah po dva in pet. Pogovarjali smo se o pomenu zdrave prehrane. Po končani naši učni uri smo imeli kosilo, nato pa smo odšli v mestni park, kjer je Akvarij in terarij. V njem je bilo vse pisano različno barvitih rib, ježkov, školjk, rakov, različnih morskih rastlin. Videli smo tudi želve, kače, eno ravno v času, ko se je levila, kuščarje in

celo krokodila. Obisk Akvarija je bil zelo zanimiv. Od tu smo se odpravili na Pohorje. Spali smo v Ruški koči ob hotelu Areh. Z Noel in Tejo so nas namestili v sobo skupaj s Tajdo, Valentino in Vitom iz Maribora. Odlično smo se ujeli, saj smo se zelo zabavali, smejali in dolgo v noč nismo zaspali. Pred večerjo smo gledali diapozitive o Pohorju, domačinih in spoznali tudi njihovo narečje. Po večerji smo odšli na nočni pohod. Ker je bila pot ledena, smo večkrat padli. Gledali smo zvezde in skozi teleskop opazovali Jupiter s tremi lunami in Saturn z obročem. Noč smo zaključili z igrami, plesom in druženjem z novimi prijatelji.

Zjutraj bi se nam prilegla še kakšna ura počitka. Po zajtrku smo odšli na smučišče. Proga je bila razrita, zato nam ni bila všeč smuka. Odpravili smo se nazaj h koči. Kdor je želel, je nadaljeval smučanje na smučišču pri koči, se družil z učenci ali pa si privoščil nekaj počitka.

Spoznavanje novih krajev in prijateljev mi je bilo zelo prijetno. Pozno popoldan smo se poslovili in odšli vsak svojo pot. Na poti smo se skupaj z Noel, Tejo, učiteljico Nino in šoferjem Vinkom zabavali. Šofer je bil dobre volje in nas je povabil na Trojanah na sok.

Želim si, da bi tudi naša šola povabila učence drugih zdravih šol na Brdo.

Maša Pelc, 6.B

DAN ODPRTIH VRAT NA PODRUŽNIČNI ŠOLI KRAŠNJA

Četrtek, 22. marec 2001. Dan odprtih vrat na Podružnični šoli Krašnja. Polno nemira, najrazličnejših občutkov, pričakovanj pa tudi treme je bilo v srčkih naših najmlajših, ko se je kazalec na uri bližal tretji uri popoldne. Prihajati so začele prve mamice, atiji, babice, bratci in sestrice. Sreča se je zrcalila v otroških očeh ob njihovem prihodu, saj so jim s tem, ko so prišli, dali vedeti, da jih imajo radi. Prišli so vsi. Samo en fantek je ostal sam. Vsak je poiskal svoje in jih odpeljal v svoj razred. Začele so se delavnice: mala šola, 1. in 2. razred, 3. razred, 4. razred. Delavnice smo popestrili s pravljicami, branjem spisov, petjem in igricami. Nato smo začeli ustvarjati. Ustvarjali so skupaj z mamico, atijem ali babico. V mnogih primerih je ustvarjala cela družina. Vsak razred je ustvarjal kaj drugega. Mala šola se je pozabavala s slanim testom, 1. in 2. razred z volno, 3. razred z malo drugačnimi pirhi, 4. razred pa s cvetjem iz žice in otroških žab. Vzdušje je bilo prijetno in delovno. Kar prehitro je minila ura, ki je bila namenjena delavnicam. Izdelki so bili končani. Vsak je bil po svoje lep, predvsem pa spomin na ta dan. Nato smo vse povabili v avlo, kjer smo za mamice

SPINA

DISKONT

ŠENTVID pri LUKOVICI;
tel.: 041 593 011

OREHOVA POTICA	SIT	999.90
ŠUNKA BK V.P. STRAŠEK		1199.90
SUHI VRAT BK V.P. STRAŠEK		1199.90
SIR MAKSI 1kg/kos		999.90
VELIKONOČNA ČOKOLADA 100g		65.90
PENASTI BONBONI 75g		99.90
MLETI SLADKOR Z VANIL. 100g		69.90
DODATEK JEDEM KOLMIX 250g		199.90
JAJCA A 10/1		149.90
HREN MAESTRO 150g DROGA		128.90
KOMPOT JAGODA 850g		249.90
SOK MULTIVITAMINSKI 1/1 50%		129.90
PIVO ZLATOROG CLUB 1/2 ploč:		139.90
TOAL.PAPIR 8/1 3-slojni BONI		339.90
POMARANČE 1kg		129.90
OREHI 1kg		799.90

AKCIJA OD 11.4. DO 16.4.2001

Želimo vam vesele velikonočne praznike!

Tri generacije pri delu

pripravili program in tako počastili njihov praznik v marcu. Spet se je pojavila trema in strah pred nastopom. Plahe, a ljubeče besede o mamicah, o njihovi ljubezni in delu, pa otroški ljubezni in sreči so prihajale iz otroških ust. Vse je bilo dano z ljubeznijo, vsaka pesmica posebej, vsaka vejica resja, vsako spominsko darilce, ki so ga učenci izdelali že v prejšnjih dneh. Vse je bilo zanje, ki jih imajo radi in jim pomenijo vse na svetu.

Po končani proslavi smo se zbrali v jedilnici, kjer smo ob kavici, pecivu in skromni pijači nadaljevali druženje, medtem ko so se otroci igrali in se po svoje zabavali. Dan, nepozaben in naporen, se je počasi iztekal. Starši so drug za drugim odhajali. Le učitelji z gospo ravnateljico smo še ostali, še enkrat preleteli delo celega dne in že delali načrte za naslednje leto.

ALKOHOL IN MLADI

Zadnji teden pred počitnicami smo v šoli izvedli preventivni teden na temo **Alkohol in mladi**. Pred tem smo izvedli predavanje za učitelje in starše. Tako smo zaključili dveletno akcijo v okviru Evropske mreže zdravih šol. Ravno februarja je potekala zaključna konferenca na to temo v Stockholmu na Švedskem. Naši učenci so aktivno sodelovali s plakati, ki obveščajo, literarnimi zapisi, *mladinski delavničarji pod mentorstvom Nives Zelenjak*, ki je tudi soustvarjalka programa preventivnega tedna, pa s pripravo videospota **Bye-bye alkohol** in dramatizacije dela Janeza Trdine: **Basen o mački**. Le-ta je bila izhodišče pogovora za učence razredne stopnje. Muca na vse načine poskuša alkohol, a ji njegov okus kljub temu ne ustreza. Ko se odloči, da ga ne bo več pila, si ga zaželi telo samo. Muca je postala odvisna od alkohola.

Uživanje alkoholnih pijač med mladimi v Sloveniji zaskrbljujoče narašča. Slovenija v tem pogledu zaseda med evropskimi državami eno od najvišjih mest, nad čemer bi se bilo vredno zamisliti. Otroci sami ugotavljajo, da je do alkoholnih pijač zelo lahko priti, tudi na krajih, kjer je prodaja do 15. leta zakonsko omejena. Za prvi korak na poti k prekomernemu uživanju alkoholnih pijač imajo dovolj zgledov pri odraslih. O izkušnjah z njimi poroča večina učencev. Na delavnicah se je pokazalo, da samo ena učenka predmetne stopnje še ni videla vinjene osebe. Učenci razredne stopnje so se poleg doživljanja ob igrici in izkušnjah, ki jih imajo v zvezi z alkoholom, pogovarjali predvsem o **navadah, ki spodbujajo zdrav način življenja**. Večji pa so se poleg tega spopadli s stališči do alkohola, prepoznavanjem znakov vinjenosti, vzrokov za pitje alkoholnih pijač, z iskanjem primernejših načinov premagovanja težav in stisk. Spoznavali so, da si lahko "frajer" tudi na drugačen način, da zaradi pitja alkohola nisi nič bolj odrasel. Seznanili so se z dejstvom, da skoraj vsi, ki se zdravijo zaradi odvisnosti od alkohola, pravijo, da so začeli piti, ker jim je bilo pitje prijetno, da ženske postanejo odvisne že po petih letih prekomernega uživanja, moški pa povprečno v petnajstih letih. Učenci so nizali ideje, kako se lahko zabavajo brez alkohola, in se seznanili s pojmom kulturnega uživanja alkoholnih pijač. Pogovarjali smo se o dilemah, ko rečeš **ne**, ko se moraš odločiti za kozarec alkohola, ali za to, da morebiti izgubiš prijatelja. Povedali so, da tovrstne odločitve niso lahke. Pomaga jim lahko določena mera samozavesti in odločnosti. Pomembna jim je družba prijateljev, mnogi pa se zavedajo, da ne želijo ostati v njej za vsako ceno. Še bi lahko naštevali, kaj vse smo rekli, napisali in narisali. Zajetno gradivo je na ogled v prostorih šole v prvem nadstropju.

Vabljeni!

Julija Pelc

ZAKAJ SE ODLOČAM ZA ŽIVLJENJE BREZ ALKOHOLA?

Alkohol!

Ob tej besedi se vedno spomnim na prijateljico Katarino in na vse, kar me spominja na nesreče, smrt in neodločnost.

Pred dvema letoma sem na morju spoznala pristrčno in zgovorno dekle mojih let, ki je pretrpela veliko več kot marsikateri otrok. Veliko sva se pogovarjali. Neki večer sva na zabavi videli pijanega starejšega moškega. Prizor je bil vse prej kot smešen in Katarina je začela potihlo jokati. Opazila sem to in jo vprašala, kaj je narobe.

Katarina mi je začela pripovedovati: "Stara sem bila štiri leta, ko sem se začela zavedati, kaj je alkohol. Moja starša sta podlegla tej strasti. Ko je oče prišel iz službe in je bil pijan, me je pretepel brez vzroka. Med njim in mamom se je vedno vnel prepir. Tudi mama se ga je napila, ko je bila dopoldne doma. Žrlo jo je, da je ostala brez dela. Bila je živčna, ker ni mogla tudi sama skrbeti za družino. Oče je bil zelo dober v tistih trenutkih, ko ni bil pod vplivom alkohola. Ko sta bila starša pijana, sem vedno ušla iz hiše, saj se po hiši ni slišalo drugega kot vpitje, metanje predmetov, pretep, udarci v glavo, kamorkoli... Jokala sem dneve in noči. V šoli nisem imela pojma, kaj se učimo, saj je bila moja glava neprespana in moje veke težke. Končno so to opazili tudi v šoli, prišla je socialna delavka, ki sem ji zaupala grenkobo otroštva. Sledil je pogovor z mojimi starši. Ker so jima povedali, da bosta ostala brez mene, sta se odločila za zdravljenje. Jaz trenutno živim v rejniški družini, s katero sem tu na morju. Nekajkrat sem se ob vikendih že srečala s starši in moram priznati, da skušata vztrajati, da ne bi poskusila alkohola. Ti dnevi z njima, ko nista bila pod vplivom alkohola, so bili pravljici. Upam, da bom lahko tudi jaz, tako kakor ti, enkrat šla z njima na morje in bomo prava družina."

Na njenem obrazu so bile še vedno solze, ki so odsevale bolečino preteklosti. Objela sem jo in v tišini se je prijateljica pomirila.

Po tem pripovedovanju sem se zavedala, kaj imam jaz: mamicco, očka, sestrico. Imamo se radi in nič ne uničuje naše družine. Vesela sem, ko mi Katarina piše, da se njeno življenje vrača v normalni okvir, v življenje brez alkohola.

Ne vem pa, ali bo Katarina kdaj v celoti pozabila, kakšen pekel je povzročil alkohol njeni mladi duši.

Anja Kotnik, 8.a

ALI SI VEDEL....

...da je večina ljudi, ki so odvisni od alkohola, poročenih, imajo službo ter družinske obveznosti in niso klateži.

ALI SI VEDEL....

...da najstniki kot ti navadno tehtate manj kot odrasli in imate manjša jetra. Ko piješ, ti koncentracija alkohola v krvi hitreje raste, zato postaneš pijan hitreje in od manjše količine alkohola. Tvoje telo je bolj ranljivo. Odvisnost od alkohola se pri vas mladostnikih razvije hitreje kot pri odraslih.

PREDLOGI

Učenci so rekli: "Menimo, da **alkohol NI PRAVA POT** za reševanje problemov oz. pomoč pri navedenih težavah, zato **PREDLAGAMO**:

- Poišči pomoč!
 - Obrni se po pomoč na starejšo osebo ali vrstnike, prijatelje, starše, psihologinjo, učitelja... na osebe, ki jim zaupaš in se pogovori z njimi!
 - Bodi samozavesten!
 - Spoštuj sebe!
 - Reci NE alkoholu!
 - Pojdi stran, če ti ponujajo alkohol!
 - Pomisli na posledice!
 - Pojdi do zdravnika ali psihiatra po pomoč!
 - Terapija odvajanja od alkohola (postopoma se odvadiš alkohola, delaš na spreminjanju sebe)
 - Ne napij se ga do nezavesti!
- FRAJER si lahko na drugačen način:
- ...z drugačnimi deli, kot npr. osvajanje punc, skrb za dobro frizuro
 - Bodi zabaven!
 - Bodi dober športnik!
 - Bodi dober učenec!
- ... in vsi te bodo občudovali!"

ALI SI VEDEL....

...da se količina alkohola v alkoholni pijači NE zmanjša, če se ji primeša brezalkoholna pijača (npr. kokakola, radenska, limonada...)

ALI SI VEDEL....

...da je poraba alkohola v Sloveniji zelo visoka (več kot 10 litrov čistega alkohola na prebivalca na leto) in smo v primerjavi z drugimi državami na tem področju med vodilnimi državami... Žal!

PLESNA ŠOLA MIKI – ZA VSE STAROSTI IN ZVRSTI PLESA

Kdo sploh smo? Poleg plesnih pedagogov najpomembnejši del predstavljajo obiskovalci plesnih tečajev. Sodelujemo tako z vrstami kot s šolami, organiziramo pa tudi posamezne tečaje za otroke in odrasle. Plesnih zvrsti je mnogo: popularni hip hop in freestyle, jazz balet ter standardni in latinsko-ameriški plesi. Prav za vse pa se najde prostor v PŠ MIKI, ki letos praznuje že dvanajsto leto delovanja.

Pred štirimi leti pa je prvič pogledal v svet Plesni klub MIKI. Tisti, ki se ponašajo z njegovim imenom, so le najboljši plesalci iz

vrst PŠ MIKI, izbrani na avdicijah ali pa kar osebno povabljeni k sodelovanju. Plesalci, ki trenirajo zvrst standardnih in latinskoameriških plesov, spadajo med zelo resne športnike. Julija Smrkol, Noel Avbelj, Matic Strehar, Urša Obreza, Matej Lazar in Jan Stoschitzky so le nekateri izmed plesalcev, ki trenirajo vsaj štirikrat tedensko, ob koncu tedna pa sledijo še razna tekmovanja. Doslej so prejeli že mnogo priznanj za finalne uvrstitve. Pridobljeno znanje pa prikazujejo tudi na nastopih. Eden takšnih je edinstvena vsakoletna plesna revija PŠ MIKI, ki poteka v začetku junija v Domžalah.

Letos pa bodo plesni pari še posebej z veseljem zastopali naše barve tudi na kvalifikacijskem tekmovanju, ki bo 22. aprila v Domžalah, v organizaciji PK MIKI. Vsi ljubitelji plesa vljudno vabljeni!

Tina Banfi

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Z Davom Karničarjem smo osvojili vrh Turnov

Končno je prišel težko pričakovani dan, ponedeljek, 22. 1. 2001, ko smo odšli na Jezerško. Pred nami je bila petdnevna zimska šola v naravi. Takrat smo še mislili, da bo zimska. Še pozdravček, pogled proti domačim, proti šoli in pričela se je vožnja proti našemu cilju. Prispeli smo v hotel Planinka, zložili smuči, sani in drsalke pod stopnice in tam so ostale nedotaknjene do našega odhoda. Namestili so nas v dvo in troposteljne sobe, lepo opremljene, v katerih smo se hitro udomačili in se dobro počutili.

Popoldne smo odšli na pohod do slapa Čedca in se seznanili z našimi vodniki. Izvajalec programa zimske šole v naravi je bila ekipa Šole gorništvu in smučanja, pod vodstvom svetovno znanega alpinista in ekstremnega smučarja Dava Karničarja in njegove žene Karmen. Spoznali smo vse člane ekipe iz vrst alpinistov, gorskih reševalcev in planinskih vodnikov.

Naslednji dan je pričelo deževati in je deževalo vse do našega odhoda. Otoplilo se je, sneg je skopnel in umetni led se je stopil. K sreči so bili izvajalci **Šola gorništvu in smučanja** in tako smo izvajali le prvi del programa. Kljub slabemu vremenu nas niso zapustili dobra volja, optimizem in vedoželjnost.

Spoznali smo se z osnovami pohodništva, nujno opremo, ki jo rabimo za pohode, primernim vedenjem in izvedli dva daljša pohoda, primerna našim sposobnostim in vremenskim razmeram.

Seznani smo se z osnovami prve pomoči v planinah, kako se iz smuči in palic naredi vlečne sani za ponesrečenca – tako imenovane vlake in se naučili delati osnovne vozle, ki se jih uporablja pri izdelavi vlečnih sani.

Pokazali so nam vso opremo, potrebno za športno plezanje in zaradi slabega vremena smo "plezanje" izvedli kar v hotelu.

Imeli smo tudi predavanje iz geologije in podrobneje spoznali lehnjak, ki ga kopljejo v kamnolomu na Jezerškem. Z gozdarjem smo odšli v gozd in se seznanili z gozdnimi rastlinami in živalmi.

Obiskali smo tudi muzej starih predmetov in likovno galerijo slikarja samouka Jaka Zadnikarja. Uživali smo v lepotah Planšarskega jezera in poskusili vodo iz izvira mineralne vode.

Pritegnila nas je zgodovina nastanka Jezerskega, ki se imenuje po ledeniškem jezeru, ki se je na tem mestu razprostiralo pred davnimi časi. Jezersko je najdaljša vas v Sloveniji.

Bili smo zelo pridni, vodljivi in pri vseh dejavnostih smo aktivno sodelovali. Preživeli smo pet lepih dni v družbi Dava Karničarja in njegove ekipe. Polni lepih spominov in novih znanj smo se v petek, 26. 1. 2001, vrnili domov.

Sklenili smo, da se na Jezerško še vrnemo, saj so nam izvajalci našega programa predlagali, da pri njih izvedemo enodnevni planinski športni dan.

Učenci 5. razredov in učenci OVI III. OŠ Roje ter mentorica Nina Tacik

Na Jezerškem smo spoznali Dava in Karmen Karničar. Naučili smo se delati vozle in osmice. Vsak dan smo hodili v hribe. Videli smo najvišji slap Čedca. V šoli v naravi je bilo "ful kul" dobro.

Sara Koren, 5.r.

Prejšnji teden smo bili v šoli v naravi. Vesel sem, da sem lahko spoznal najboljšega smučarja Dava Karničarja in Karmen. Z veseljem smo si ogledali njegov film, ko je smučal z vrha sveta. Hodili smo po okoliških hribih in se pri tem veliko naučili. Bili smo tudi v vojaškem muzeju in si ogledali zanimive stare stvari.

Šola v naravi mi je bila v veselje.

Jaka Malenšek

Od 22. 1. do 26. 1. smo imeli šolo v naravi na Jezerškem. V ponedeljek smo prispeli na Jezerško v hotel Planinka. Namestili so nas v sobe, ki so bile lepe. Veliko smo hodili po hribih. Sprehajali smo se po Jezerškem, obiskali muzej starih stvari, jezero, lovska krmišča. Učili smo se plezanja, delati vozle, o prvi pomoči. Obiskal nas je tudi Davo Karničar in nam pripovedoval o pravilni hoji. Zvečer so nam predvajali diapozitive od Jezerskega do Himalaje. Imeli smo zaključni večer, katerega se je udeležila tudi ravnateljica. Meni je bilo zelo všeč, bilo bi pa še lepše, če bi bil sneg namesto dežja, da bi se lahko smučali in kepali.

Mitja Kos, 5.B

MEDNARODNI SEMINAR ŠTUDENTOV ZGODOVINE

Naše Društvo študentov zgodovine Slovenije že deset let deluje tudi kot del mednarodne organizacije ISHA - International Students of History Association. Člani smo že večkrat sodelovali na letnih konferencah in raznih seminarjih, ki se vsakokrat zgodijo v drugi državi. Letos smo se še sami lotili manjšega projekta z naslovom Slovani v srednji Evropi. Udeležilo se ga je petindvajset študentov iz štirih držav: Češke, Hrvaške, Slovaške in Slovenije. Imeli smo dve delavnici na dve historični temi: Slovani po naselitvi - srednji vek ter Slovani v Habsburški monarhiji - novi vek. Prva je potekala na zgodovinskem oddelku Filozofske fakultete, druga pa na inštitutu za novejšo zgodovino v Ljubljani. Zadnji dan je bil na sporedu izlet na Gorenjsko. Slabo vreme ni pokvarilo veselja ob dobri glasbi na avtobusu, ob kepanju in živahnem razpoloženju naših gostov. Sam sem bil tudi organizator, zato sem se odločil, da seminar zaključimo v Lukovici, kjer smo imeli večerjo v gostilni Furman. Jedli smo pikantni rokovnjaški golaž, vegetarijanci pa so dobili zelenjavni krožnik s pestrim izborom. Uradni zaključek se je začel malo po osmi uri zvečer v lukoviškem kulturnem domu. Kolega Marjan iz Zagreba je napravil povzetek vseh seminarjev prve delavnice ter nas spomnil na čase, ko so naši daljni predniki še govorili isti jezik in si izborili prostor, na katerem danes prebivamo slovanski narodi. To so bile takratne srednjeveške države: Karantanija, Velika Moravska in kraljevina Hrvaška. Drugo delavnico je v bolj tekoči angleščini zaključil kolega Ondrej iz Češke. V času, ko je Habsburško plemstvo vladalo slovanskim narodom srednje Evrope, so se z vplivom razsvetljenstva in porastom izobrazbe našli posamezniki, ki so se zavedali svojih korenin in jezika. Z njimi so se začela kulturna gibanja, ki so v devetnajstem stoletju dobila nacionalni značaj in privedla do uporov in vojn za samostojnost. Študentje so že nestrpnost pričakovali obljubljeni »slovanski žur«, zato smo se hitro odpravili v drugi kulturni dom. Tam smo našim gostom postregli z dobrim domačim vincem in pristno narodno glasbo v živo. Skupina D-dur se je odlično odrezala, tako v prvem delu, ko so igrali glasbo slovenskega izročila, kot v drugem, ko so z improvizacijo ustregli glasbenim željam. Študenti so bili po petem dnevu nepretrganega dnevno-nočnega programa že precej utrujeni, zato smo morali zabavo malce prej zaključiti in se namestiti v spalne vreče. Zjutraj smo imeli še zadnji obrok, nato pa nas je avtobus odpeljal v Ljubljano na železniško oziroma avtobusno postajo, kjer smo se poslovili.

Projekt je organiziralo društvo ISHA s pomočjo raznih organizacij, inštitucij ter nekaterih ustrežljivih posameznikov, katerim se iskreno zahvaljujemo. Ob naslednjem tovrstnem dogodku pa bi si želeli več zanimanja domačinov, saj gre pri tem za enkratno predstavitev naše občine v širšem nadregionalnem prostoru.

Mitja Potočnik

POGLED Z MEJNE KMETIJE V OBČINI LUKOVICA

Za mnoge kraje in njihove prebivalce je značilno, da vse življenje žive v isti občini. Če pa si se rodil na obmejni kmetiji, se ti lahko zgodi, da v svojem življenju z istega gledišča preizkušaš različne občine.

Vasica Zapleš, ki je zdaj vključena v vas Hribi, je bila pred drugo svetovno vojno v občini Trojane, ki so do leta 1937 spadale pod srez Kamnik, po tem letu pa so Trojane priključili občini Zagorje. Po vojni so najprej nastali krajevni ljudski odbori, leta 1952 pa je bila med drugimi spet ustanovljena tudi občina Trojane in leta 1955 ponovno vključena v večjo občino Zagorje. Po letu 1958 pa je bilo trojansko območje vključeno v večjo občino Domžale, ki je nastala po združitvi občin Domžale, Blagovica, Radomlje, Lukovica, Mengeš in Moravče. Tako je bilo, dokler se niso formirale spet manjše občine, med njimi ponovno občina Lukovica.

Moja rojstna vas je tako preživela že nekaj občin. Težko bi dala prednost katerikoli. Lahko pa bi rekla, da so se moji starši v času, ko so še overjali listine v Kamniku, navzeli značilnosti gorenjskega dialekta, ko smo hodili po vojni urejati stvari v Zagorje, smo že malo "zavijali" v zagorsko-trboveljskem narečju, z vstopom v domžalsko in nato v lukoviško občino pa smo se spet uvrstili med Gorenjce (vzhodnogorenjski govor).

Prednost je morda v tem, da kdor koli težko ugotovi, od kod sem doma, še posebej, ker se naša kmetija na vzhodu približa meji z občino Vransko (prej Zalec), ki pa ima precej drugačno, to je zgornje-savinjsko narečje. Ker sem na Vransko hodila tudi v šolo, je v mojem govoru ostalo tudi nekaj teh prime-

si, vendar zelo malo, saj smo se v šoli zafrkavali s Kranjci in Štajerci, in mi, ki smo bili na šoli pravzaprav tujci in smo bili v primerjavi z domačini in ostalimi sošolci iz savinjskih krajev v manjšini, smo morali krepko braniti svoje kranjsko (po deželi Kranjski) poreklo oziroma gorenjsko pripradnost.

Kmetija leži sicer čisto na samem in pogled tudi danes seže v različne občine. Tako se na severu približa meji z občino Kamnik in v daljavi se vidi tudi delček Menine planine, na vzhodu sega pogled proti občini Vransko in dalje proti Savinjski dolini, nekateri hribi pa že nakazujejo mejo z občino Tabor. Kmetija meji tudi z občino Zagorje - vmes je le potok in glavna cesta. V to smer sega pogled na Cemšeniško in Veliko planino. V daljavi pa je viden Kum, gora nad Trbovljami.

Včasih, ko smo bili še v skupni občini Zagorje, smo se klicali kar z našega hriba na nasprotne Hribe (Zlokarje) in se obveščali o najpomembnejšem, zlasti o sestankih (teh je bilo po drugi vojni veliko), čeprav je sicer do tja dobre pol ure, saj je vmes dolina potoka Bolska. Toda takrat še ni bilo telefonov, kaj šele mobilov in tako obveščanje je bilo nekakšen "ustni telefon", s katerim pa tudi ni bil sposoben ravnati vsak, saj je moral imeti tisti, ki je obveščal, dovolj močan glas.

Če zapišem, da je bilo to v prejšnjem tisočletju, se zdi od takrat zelo dolgo, čeprav je bilo to še pred petdesetimi leti, torej pred pol stoletja. Meni se zdi včasih to res že zelo daleč, včasih pa, kot bi bilo včeraj. Čas je pač relativna kategorija.

C. U.

MLADE KOŠARKARICE USPEŠNO TEKMUJEJO

Po osvojenem 1. mestu v Domžalah

Šolska košarkarska liga ima vse več privržencev. Tudi na Osnovni šoli Janko Kersnik na Brdu vse več mladih igra ko-

šarko. Učenke do šestega razreda, ki so s treningi začele v tem šolskem letu, pa so nas presenetile s svojimi igrami. Za nji-

hovo tehnično znanje skrbi trener Klemen Avbelj. Kar nekaj porazov na začetku tekmovalnega obdobja ni zmedlo mladega stratega. Vztrajno je posredoval svoje znanje mladenkam, ki so se uvrstile v četrtfinale SKL, kar je za prvo leto tekmovalnega zavidljiv uspeh. Ob tem je treba priznati, da kot ekipa še niso dozorele, vendar je njihova borbenost takšna, da jim lahko zavida marsikatera ekipa. Na tekmovalju, kjer so sodelovale ekipe bivše domžalske občine, jim je prav ta borbenost omogočila osvojitve prvega mesta. Trener bi bil verjetno bolj zadovoljen, če bi bila izbira igralke večja, saj so tekme naporene in nepretrgano igranje utruja še tako dobro pripravljeno igralke. Upamo, da bo njihova uspešnost privabila več igralke v njihove vrste, kar bo omogočilo še uspešnejše nastope. Trenerju in igralkam želimo še naprej uspešno vadbo, za njihove dosedanje uspehe pa jim iskreno čestitamo. Tudi v bodoče bomo spremljali njihove nastope, se veselili njihovih zmag in jih bodrili ob porazih, ki so gotovo tudi v tem športu sestavni del dozorevanja.

V. G.

ZIMSKE ŠPORTNE IGRE DELAVCEV GORENJSKIH OBČIN

Že šestintridesetič so se srečali delavci gorenjskih občin na zimskem tekmovanju. Našo občino sta zastopala Tomaž Cerar in Marko Vrankar, šofer kombija za prevoz otrok. Organizator tokratnega tekmovanja je bila Občina Kranj.

Tekmovanje je potekalo v treh disciplinah: veleslalom, tek na smučeh in spust z zračnico. Prav v slednjem je Cerar zasedel tretje mesto, Vrankar pa je bil zmagovalec. Tudi v teku je Marko prejel zlato medaljo, v veleslalomu pa je bil tretji. Tako se je zgodilo, da je bil Marko zmagovalec v kombinaciji, Tomaž pa je zasedel četrto mesto.

Prav je, da tokrat predstavimo našega nosilca treh zlatih in ene bronaste medalje, Marka Vrankarja. Doma je iz Obrš. Na svoji kmetiji redi govedo, kar seveda ne bi bilo mogoče brez pridnih rok njegove žene. Ima dve hčerki, stari 10 in 12 let. Delo na kmetiji ne daje zadostnega zaslužka, zato že enajsto leto vozi občinski kombi za prevoz šolskih otrok. Rad igra nogomet. Ob opisu Krajevne skupnosti Zlato Polje smo napačno zapisali ime predsednika Športnega društva, očitno predsednik KS ni bil pravilno informiran. Sedaj to napako popravljamo. Predsednik ŠD je Marko Vrankar. V zimskem času so se člani ŠD rekreirali v RCU v Lukovici. Sedaj pa so imeli že tudi delovno akcijo pri igrišču, kjer bo kmalu prvi nogometni turnir. V Športnem društvu skrbijo tudi za igre otrok, kar pomeni, da dela nikoli ne zmanjka. Ob taki aktiv-

Kolajne pridno zbirava

nosti ni čudno, da je Marko na tekmovanjih tako uspešen.

Še to! Tudi član uredniškega odbora Rokovnjača Iztok Obreza je bil na tem tekmovanju. V veleslalomu je bil drugi, prav tako v teku, z zračnico pa je pristal na četrtem mestu, kar ga je v kombinaciji uvrstilo na drugo mesto.

Vsekakor lukoviški občani ne delajo sramote na športnih tekmovanjih. Želimo jim še veliko športnih, delovnih in življenjskih uspehov.

V. G.

IZLETI PLANINSKEGA DRUŠTVA BLAGOVICA

April	- Haloška pot in čistilna akcija
Maj	- Ratitovec
Junij	- Ruška planinska pot (2 dni)
Julij	- Rodica - Črna prst
Avgust	- Pl. Blato - Zelnarice - Prehodavci Sedmera jezera (2 dni)
September	- Kamniško sedlo - Brana
Oktober	- Sv. Jakob - Srednji vrh - Potoška gora
November	- Gradišče - Blagovica
December	- Špilka - zaključek sezone

Informacije: Bojan Pustotnik, telefon številka - 7234 386 ali 041 710 681

ALI SI VEDEL....

...da postanejo moški odvisni od alkohola po približno 15 letih prekomernega uživanja alkohola, ženske pa že dosti prej, že po 5 letih prekomernega pitja alkohola.

ORIENTACIJSKI POHOD KRAŠNJA 2001

DEŽ NAS NI OVIRAL

Turobno nedeljsko popoldne človeka kar samo vabi in posteljo ali pa pred televizijske sprejemnike. To pa je idealno za pridobivanje odvečnih kilogramov. Nekaj najbolj vnetih športnikov rekreativcev pa se je kljub dežju korajžno podalo na pot. Prijavilo se je deset ekip, vsega skupaj šestinštirideset tekmovalcev, kar predstavlja tretjino dosedanje rekordne udeležbe.

Kot gost letošnjega orientacijskega pohoda je bil povabljen športnik svetovnega slovesa gospod Raymond Debevc, olimpijski zmagovalec iz Sydneja. Sponzor letošnjega pohoda pa je bila TOSAMA, tovarna sanitetnega materiala d.d., ki ji na tem mestu velja še enkrat prisrčna hvala.

Pot nas je vodila mimo osnovne šole Krašnja, kjer smo pri miniaturni slovenski hiši že modrovali, kje v Sloveniji stoji originalna Budnarjeva domačija. Bi vi vedeli? Poizkusite! Pot smo nadaljevali mimo Miklavčeve domačije, družno reševali nalogo za nalogo, na dež, ki nas je neusmiljeno pral, in blato na poti, pa smo skoraj pozabili. Niti opazili nismo, da smo se kar lepo povzpeli in na levi strani se nam je odkril pogled na del Krašnje. Malce smo si oddahnili, ampak ne dolgo. Kam pa zdaj? Hop, nad mejo in desno v gozd. Po črno ožganih drevesnih panjih se je videlo, da je bil na tem mestu pred leti gozdni požar. Iz gozda smo prišli pri križu nedaleč stran od Golovčeve domačije. Tudi ta križ nam je ponudil vprašanje: Kateri umetnik ga je obnovil? Lojze Kosi, sem že začela pisati, Štefan pa me je hitel popravljati: "France Kosi! Kakšen Lojze? Mene vprašaj, pa ti bom povedal!" Ko smo nadaljevali pot, sem se zamislila: France Kosi. Na velikonočni ponedeljek leta 1998 smo bili zadnjič skupaj. Z nekim čudnim izrazom na obrazu je dejal: "Grem in se malo sprehodim!" Potem pa ga nismo videli nikoli več. Še danes se večkrat spomnimo nanj in se sprašujemo, kje je...

"TA JE PA LOVSKA!" me je prebudila iz razmišljanja Erika.

"TA JE PA LOVSKA!" Naloga številka 14 - lovska opazovalnica. Poiščite listek in prepisite tekst! Pot smo nadaljevali po strmini navzdol, pa desno v gozd. Pa se je pričelo iskanje okusnega sadeža, ki pa ni plod smreke! "???" Levo, desno, gor, dol, sem, tja... da bi bil tale kivi?... pa čokoladni zajček v naslednjem grmu, pa vezalka na smreki, pa darilce na špili klobase, ki je bilo vsem ekipam pretrd oreh. Počasi smo prišli k domačiji Gmajnarjeve Pavle. Tu je bilo urejeno strelišče. S posebno puško, ki jo je konstruiral in izdelal Franci Golob, je bilo treba streljati v tarčo. Mi pa smo že mislili, da bomo streljali glinaste golobe. Municija so bile nekakšne ping pong žogice. Čeprav naj bi bilo to bolj šaljivo tekmovanje, so ga vse ekipe vzele tako zares, da je na koncu prav streljanje odločalo o končnih uvrstitvah. Sodnik Franci Golob je vsaki ekipi lastnoručno vpisal dosežene točke. Ko sem ga povprašala, če ga kaj zebe, mi je odvrnil, da so tri ure navzlic dežju hitro minile ob prijetni družbi udeležencev pohoda. Tu je bila tudi brezplačna okrepčevalnica. Pervinškov Tonček je vsakomur prijazno postregel s sadjem, čajem, kuhanim vinom ali pa s posebnimi "patrončki" iz čarobne puške, ki jo je strumno nosil na ramah Pervinškov Stane. Hvala, Stanči, res si dober! Upajmo, da ne bo doping kontrole! Rodetov Jančez, ki je bil tokrat za fotoreporterja, pa nas je vse skupaj in vsakega, ki je to želel, tudi slikal. Kar nič se nam ni mudilo naprej, a smo se vseeno odpravili dalje, kajti čeprav je bila tokrat pot zaradi dežja nekoliko krajša, nas je čakalo še veliko nalog. Skupno smo jih morali rešiti kar petintrideset. Pred vhomom v pisarno Športnega društva Krašnja smo še enkrat preleteli vse naloge in ponovno glasovali o vprašanju številka osemindvajset. To je bilo vprašanje na "blef", ga korigirali, češ da Marjan Pervinšek ne bo zmagal, saj smo mislili, da morda sploh ni tekmoval. Kljub slabemu vremenu je bilo reševanje nalog zelo zabavno. No, sedaj ko so bile rešene naloge oddane, nas je čakal prijetnejši preostanek časa do uradne razglasitve rezultatov orientacijskega pohoda.

NAŠ GOST

To je bilo veselo in sproščeno druženje z našimi gosti, kajti vsak dan le ni dan, ko se lahko neposredno srečaš in čestitaš velikemu olimpijskemu zmagovalcu, strelcu Rajmondu Debevču. Čeprav smo o njem že veliko slišali in brali, sem ga vseeno poprosila, če mi lahko odgovori na nekaj vprašanj. Za začetek me je zanimalo, kakšni so njegovi prvi vtisi in kako se počuti v Krašnji.

Od kod pa ste doma?

Doma sem iz Postojne, potem smo se preselili v Ljubljano, v Kamnik, pa spet v Ljubljano, sedaj pa živim z družino v Škofljici.

Kdaj ste začeli streljati?

Pred tridesetimi leti, ko mi je oče kupil za osmi rojstni dan prvo puško.

Pred leti ste bili na tekmovanju v Nacfelsu ob jezeru Walensee v Švici. Z zanimanjem in ponosom smo si ogledali vaše odlične nastope, vaš trener gospod Mikolič pa nam je poklonil tudi značke. Kasneje smo skupaj pili kavo pri slovenski gostilničarki gospe Veri. S kaj spominjate teh časov?

O, seveda se spomnim. V Švici sem tekmoval od leta 1988 do 1996. V Walenstadtu pa sem se v prostem času tudi kopal v jezeru.

Kolikokrat ste bili že na olimpijskih igrah?

Leta 1984 v Los Angelesu, leta 1988 v Seulu, leta 1992 v Barceloni, takrat smo nastopili prvič za samostojno Slovenijo, leta 1996 v Atlanti, leta 2000 v Sydneyu, kot edini Slovenec sem se petkrat udeležil Olimpijskih iger, to pa je slovenski rekord, in če bo po sreči, bom tudi v Atenah leta 2004.

Erika želi vedeti, če se spominja, kako je bilo na otvoritveni slovensosti olimpijskih iger?

Vsekakor je bilo gledalcem pred televizijskimi sprejemniki lepše. Za športnike je bilo zelo naporno. V dvorani smo morali pred prihodom na stadion zelo dolgo čakati. Ko smo nastopali za Jugoslavijo, so bile skoraj vse države na vrsti pred nami, tako da smo čakali tudi do pet ur, preden smo lahko vkorakali v stadion. Tudi programa nismo videli nič.

Kaj pa varnost in nastanitev?

To je bilo tako kot na letališču. Kdor ni bil akreditiran, ni imel vstopa v olimpijsko vas, kjer smo bili nastanjeni. V Avstraliji so bile to na novo zgrajene stanovanjske hiše, ki so bile vse tudi že prodane. So pa to običajno skromnejše nastanitve. Ne, kakšnega posebnega udobja ni bilo.

Koliko časa pa nameravate še streljati?

Odvisno od tega, dokler mi bo vid dobro služil. Najstarejši udeleženec je bil strelc z Deviških otokov, ki je imel tridesetdeset let. Prišel je z namenom: Važno je sodelovati!

Pa danes, ko veste, kaj vas čaka, bi se še enkrat odločili za isto pot?

Seveda, takoj, brez pomislekov, saj mi ni nič hudega.

Gospodu Debevču smo čestitali za vse dosežene uspehe in mu voščili vse najboljše in "Dobro streljaj!" tudi vnaprej.

Njegovo soprogo, gospo Metko, pa sem vprašala, če jo kaj skrbi, ko je mož tako daleč od doma, pa potovanja z letali in daljše odsotnosti?

Niti ne! Bolj kot potovanja z letali me skrbi takrat, ko ima tekmovanja v Sloveniji, pa se zvečer vrača z avtom domov. Kar pa se tiče odsotnosti, je to način življenja, ki smo ga navajeni; odkar sva skupaj, je bilo vedno tako.

Pa otroka, tudi streljata?

Maljši je še premajhen, večji, osemletni Matej, pa je že poizkusil, pa tudi druge športe - gimnastika, atletika, vsakega malo.

Preglasili so naju ubrani zvoki harmonike. Prikupna Urška iz Trnjave nas je, kot že tolikokrat poprej, vse spravila v dobro voljo. Dobro razpoloženi in prijetno utrujeni smo prisluhnili predsedniku Športnega društva gospodu Marjanu Štruklju, ki je pred težko pričakovano razglasitvijo rezultatov najprej izrazil dobrodoščilo našem gostu, gospodu Rajmondu Debevču in njegovi družini. Ob prijaznosti in preprostosti našega gosta smo bili kar naenkrat sredi pogovora. Marjan je povprašal gospoda Debeveca:

Ali nam zaupate, kakšen je vaš delovni dan?

Zjutraj pospremim najprej otroka v šolo in vrtec. Potem pretečem šest kilometrov, temu pa sledi delo z orožjem, včasih tudi do šest ur dnevno, odvisno od sezone. Sem tudi poklicni športnik pri Športni enoti slovenske vojske.

Marjan Štrukelj: Vemo, da ste streljali v nemški ligi, slovenski ligi, nastopate za slovensko državno reprezentanco....?

V nemški ligi sem streljal dve sezoni. Vendar pa sem se odločil, da bom letos zaradi prenapoljenega urnika to opustil.

Ko sem vas videl na podiju, z zlato kolajno okoli vratu, s solzami v očeh, sem se vprašal, kakšni so občutki v teh trenutkih, na kaj mislite takrat, ko vam na drugem koncu sveta igra slovenska himna. Se da z besedami opisati te trenutke?

V odgovor na to vprašanje nam je gospod Debevc citiral nekega ameriškega športnika:

Tisti hip bi moral umreti, kajti nikoli ne bom več tako blizu nebesom.

V spomin na obisk v Krašnji smo gospodu Debevču poklonili vetrnico, ki jo je izdelal električar Šašo iz Tosame. Na oder smo povabili tudi njegovo ženo Metko in ji izročili darilo sponzorja prireditve: kolekcijo Tosaminih izdelkov. Sina Mateja smo poprosili, da bi v imenu ekipe prejel pohodno culo, pa mu je morala priskočiti na pomoč mamica Metka, ki ni mogla verjeti, da je bila cula res tako težka. Še en nasmešek za obvezno spominsko fotografijo, prosim!

Orientacijski pohod 2001 je za nami. Nasvidenje prihodnje leto!

ANSAMBEL ŠTRAJHAR

Ste že slišali ali že veste, da imamo tudi v naši občini odlične izvajalce zabavne in narodno zabavne glasbe. Naj vam jih predstavim. Če se boste odpravili v Krajno Brdo, ne bodite presenečeni, ko boste zaslišali harmoniko. To ne bo veselica, bo pa vaja. Pri družini Zakrajšek v garaži vadi ansambel Štrajhar. To so mladi fantje s pevko, ki hrenijo po glasbi in krojijo svojo glasbeno pot k uspehu.

Jože Štrajhar je vodja ansambla. V skupini igra diatonično harmoniko, klaviature in vokal. Glasba ga spremlja že od otroštva, tako kot njegovega očeta. Jože je igral na raznih prireditvah zaključenih družb in veselica. Želja po glasbi in uspehu pa ga je prinesla v naše kraje, kjer želi skupaj s to zasedbo svoje delo posneti in izdati zgoščenko.

Brata Boštjan in Marko Zakrajšek pa sta pristaša kitare. Boštjan igra akustično kitaro in vokal. Marko pa bas kitaro in vokal. Tako Marka kot Boštjana ste lahko že slišali pred sedmimi leti na gasilski veselici v Krašnji. Takrat so nastopali še kot trio z bratrancem Antonom Antoninom. Pa seveda tudi na mnogih drugih prireditvah, kjer je bila želja po zabavi in kitari. Seveda želita, da osvojita čim večje število poslušalcev in data ljudem glasbo, ki jo želijo slišati. Marko pravi, da si želi narediti več.

Med fanti pa je tudi mlada pevka Mateja Avsec, 17 letno dekle iz Zagorja, ki poje alt sopran. Njena želja je, da ljudje spoznajo njen glas, in da uspe kot pevka. Že prej je sodelovala z Jožetom Štrajharjem in si nabirala izkušnje. Sedaj

pa že približno 3 mesece skupaj vadijo za nastope.

Dober glas seže v deveto vas in Štrajharji so nastopali 3. 3. 2001 v hali Kunalnega centra v Domžalah. Če vas zanimajo kakršne koli informacije o njihovi glasbi, lahko pokličete na telefon 041/549-637 in rade volje vam bodo pomagali.

Joško Jakopič

KONČAN ŠAHOVSKI TURNIR V ZLATEM POLJU

Da bi popestrili športno aktivnost v zimskem času, je tukajšnje Športno društvo organiziralo prvi šahovski turnir v Zlatem Polju. Ker nimamo svojih prostorov, smo zanj zaprosili krajevno skupnost, ta pa je naši prošnji ugodila. Tako smo enkrat tedensko preizkušali svoje šahovske sposobnosti.

Zanimanje zanj je bilo veliko, saj se je nanj prijavilo kar šestnajst igralcev. Ker smo se odločili, da vsak igralec odigra z nasprotnikom po dve igri, je turnir trajal kar tri mesece. Prijetne večere smo zaključili s podelitvijo priznanj in pokalov naslednjim najboljšim: prvo mesto Brane Korošec iz Obrš, drugi je bil Milan Pogačar iz Trnovč, število osvojenih točk za tretje mesto pa je dosegel Viktor Pogačar iz Podgore. Priznanje za četrto mesto je prejel Igor Stražar iz Preserij.

Ob koncu naj izrazim zahvalo društva Krajevni skupnosti Zlato Polje za razumevanje ter željo po svojem prostoru, v katerem bi bil šahovski turnir širšega obsega, na katerem bi poleg

domačih igralcev sodelovali tudi iz ostalih krajevnih skupnosti v občini, kakor

tudi izven nje.

T. Habjanič

Po končanem šahovskem turnirju so bili najbolj veseli Viktor Pogačar, Brane Korošec in Milan Pogačar.

Čestitamol

OBČNI ZBOR GODBE LUKOVICA

Predsedstvo občnega zbora

V petek, 23. marca, so se godbeniki zbrali na svojem občnem zboru. Ugotovili so, da je za njimi uspešno leto, saj je v njihove vrste stopilo več novih članov. Poleg igranja na vseh večjih občinskih prireditvah so pripravili srečanje pihalnih

orkestrrov v RCU v Lukovici. Seveda nastopov tudi sicer ni manjkalo. Repertoar skladb so več kot podvojili. Veliko so vlagali v šolanje mladih pa tudi starejših članov. Poleg njihovega dirigenta g. Močilnikarja so strokovno delo opravljali še

Leskovec, Krečan in Pirnat, kar se je odrazilo v kvaliteti njihovega igranja. Posebej so ponosni na novoletni koncert, ki so ga izvedli skupaj z Mestno godbo iz Kamnika. Gospod Močilnikar si želi pestrejšje zasedbe, da bi lahko zaigrali še zahtevnejše skladbe.

V tem letu bodo, poleg sodelovanja na vseh prireditvah v občini, izvedli še nastop na velikonočni procesiji na Brdu, pomladni koncert, nastop na reviji godb v Mengšu, novoletni koncert in prvič tudi gostovali z uvodnim koncertom na posvetovanju informatikov v Portorožu. Prav zato želijo tudi čimprej kompletirati uniforme. Nabaviti želijo tudi nekaj novih instrumentov. Še nadalje bodo veliko pozornost namenili pridobivanju novih članov in izobraževanju. Strokovnjaki, ki jim bodo pri tem pomagali, ostanejo isti kot v preteklem letu. Seveda vse to veliko stane in brez pomoči Občine Lukovica in še zlasti gospoda župana bi samo z donatorskimi sredstvi ne mogli delovati. Zelo so hvaležni svetnikom in gospodu Anastaziju Živku Burji za razumevanje in pomoč.

V pričakovanju uspešnih nastopov jim želimo ubrane tone.

V. G.

S PEVCI JE VEDNO LEPO

Prepevati v pevskem zboru je privilegij, saj vsakomur ni dan poseben dar - lep glas, s katerim lahko osrečuje sebe in to zadovoljstvo nato posreduje še ostalim, ljudske glasbe željnim poslušalcem. Tega se pevci moškega pevskega zbora Lipa Trojane zavedajo in ponosni predstavljajo svoj glasbeni talent. V tem duhu je potekal tudi redni letni občni zbor dne 17. 3. 2001 v gostilni Potrbin.

Pevci so imeli v preteklem letu 54 rednih in 7 izrednih vaj, s katerimi so se pripravljali na nastope, katerih številka je prav zavidljiva. Pripomogli so k boljšemu vzdušju praznovanja sv. Florjana v Šentgotardu, se udeležili maš in praznovanja treh svetnikov: sv. Antona, sv. Barbare, sv. Mohorja in Fortunata v Podzidu, peli so na tradicionalni prireditvi v Arboretumu v Volčjem Potoku ob dnevu Občine Lukovica, sodelovali na reviji moških pevskih zborov v Domžalah, vsako leto se udeležijo pevskega tabora v Šentvidu pri Stični, peli so na prireditvi na Vranskem predvolitvami, v lovskem domu na Prvinah in še bi se kaj našlo. Pevci se redno udeležijo tradicionalnega prepevanja v Motniku in pripomnijo, da se z veseljem udeležijo vseh proslav, prireditev in ostalih kulturnih dogodkov v krajevni skupnosti, občini Lukovica in drugje.

Pevci so decembra lani prvič organizirali enodnevni izlet v Prlekijo. Z avtobusom so se odpeljali proti Ormožu, se popeljali po vinsko turistični cesti na Jeruzalem in v prijetnem okolju med goricami poskusili odlično kapljico. Obiskali so še Mlin na Muri in kupili odlično domačo moko ter si v Razkrižju ogledali novo-odprti kovaški muzej, kjer je Jože Keršič, član Lipe, skupaj z lastnikom na hitro skoval priročno "klamfo". Sledil je ogled cerkve sv. Bolfenka na Kogu, razgovor z

Včasih zapojo tudi slavljencem

župnikom in kratka predstavitev zgodovine tega kraja in posebej cerkve, kjer je zbor zapel nekaj pesmi. Za odlično pogostitev in degustacijo vrhunskih vin so poskrbeli v Vinotoču Hlebec na Kogu, kjer se je vesela pesem razlegala še dolgo v noč.

Glavnina dela v pevskem zboru sloni na predsedniku Tonetu Založniku in dolgoletnem pevovodji gospodu Radu Kapusu. Za predsednika vsi v en glas povedo, da je idejni in duhovni vodja njihovega zbora, da je zelo prijetna oseba, na katero so ostali pevci zelo ponosni. Pevci so se soglasno tudi odločili, da g. Založnik še naprej vodi zbor, ostali pevci pa mu bodo pri reševanju različnih problemov pomagali. Rado Kapus je že vrsto let pevovodja in kar je najbolj zanimivo, veliko pesmi, ki jih Lipa poje, napiše sam oziroma jih priredi za moški zbor. Kljub temu da ima doma že vrsto let bolno ženo vsa

leta z vso zavzetostjo in požrtvovalnostjo vodi zbor in kot pravijo pevci: naš Rado je živa zakladnica starih pesmi in napevov, ki že tonejo v pozabo. Tudi z njegovo pomočjo se bo ohranila marsikatera stara ljudska pesem, kar je nenazadnje velik prispevek MPZ Lipa Trojane pri ohranjanju naravne in kulturne dediščine.

Po končanem rednem delu je, kot se za pevce spodobi, zadonela vesela pesem.

Ob koncu naj zapišem, da bi vsi, predvsem pa mladi, morali spoštovati in negovati stare slovenske pesmi, saj bomo le tako lahko ohranili lastno kulturo in jo hkrati zavarovali pred tujimi vdori. Bomo ponosni na našo kulturo in ne pustimo, da jo drugi uničijo.

Trojanski pevci se tega prav gotovo dobro zavedajo in krajani smo ponosni nanje.

Vso srečo, Lipa.

Petra Hlebec

OBČNI ZBOR KONJEREJSKEGA DRUŠTVA LUKOVICA

Lukoviški konjerejci

V prostorih Kulturnega doma Lukovica se je v petek, 9. marca t.l., na svojem 5. rednem občnem zboru sestalo Konjerejsko društvo Lukovica.

Na občnem zboru je prisostvovalo 66 članov in gostov. Kot gosti so se zbora udeležili tudi predstavniki konjerejskih društev Krim, Barje, Sostro in Gomiljsko, ter so pokazali veliko pripravljenost za

sodelovanje pri organizaciji skupnih strokovnih prireditev.

Na občnem zboru so potekale volitve članov v organe društva, poročila organov društva in obravnava pregleda dosedanjega dela ter obravnava in sprejem plana dela in prireditev za letošnje leto.

Novo vodstvo Konjerejskega društva Lukovica sestavljajo predsednik Matej

Kotnik, podpredsednik Alojz Merela, blagajnik Bogdan Orehek, tajnica Irma Markovšek in člani izvršnega odbora: Jože Avbelj, Anton Berk, Simon Hribar, Stane Cerar, Franc Florjančič, Franc Gorjup, Milan Prašnikar, Anton Markovšek, Milan Mihelčič in Franc Capuder.

Pri pregledu dosedanjega dela so bile posebej omenjene aktivnosti: Konjerejski dan v Spodnjih Kosezah, ogled Kobilarne Hosta pri Šentjerneju v okviru strokovne ekskurzije po Dolenjski, tradicionalno žegnanje konj v Šentvidu in predavanja v mesecu februarju t.l., popis članstva in evidence konj, razdelitev kalendarjev.

Na osnovi popisa članstva je bilo ugotovljeno, da članstvo, kljub ustanavljanju novih društev v okolici, narašča. Tako Konjerejsko društvo trenutno šteje 116 članov in članic.

V prihodnje bo, v sodelovanju s Konjenskim klubom Krumperk, društvo poleg rednih dejavnosti pripravilo tudi jahalni tečaj oziroma možnost pridobitve naslova jahača 1 in 2.

Sledila bodo tudi strokovna predavanja s področja konjereje.

Društvo pripravlja tudi bilten, s katerim se bo izboljšalo obveščanje članov.

Kot presenečenje pa so ob zaključku vsi navzoči dobili lične kape z logotipom konjerejskega društva.

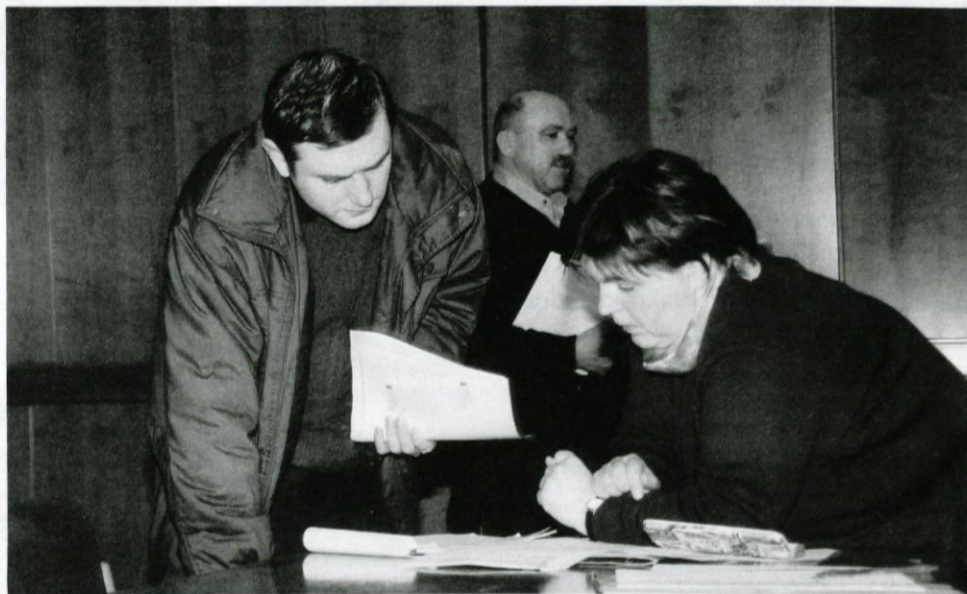
Iztok O.

POSMRTNA RAZSTAVA MARJANA ŠUBLJA V KAMNIKU

V začetku marca je bil v kamniški galeriji Veronika odprt prvi del razstave pokojnega slikarja samouka in ljudskega umetnika Marjana Šublja, ki so jo ob pomoči Šubljeve družine pripravili njegovi prijatelji in sodelavci. Ti so se trudili tudi s pripravo monografije njegovih del, ki je prav tako izšla v dneh pred pričetkom razstave.

Marjan Šubelj, ki bi letos praznoval 67 let, je že v mladosti kazal znake likovne nadarjenosti, vendar pa se je pri izbiri poklica odločil za tehnično stroko. Rojen v Komendi, se je z družino v začetku 70-tih preselil v Kamnik, kjer se mu je njegova življenjska pot deset let po upokojitvi prezgodaj iztekla.

Kot je v razpravi k monografiji zapisal likovni kritik dr. Mirko Juteršek, so bili Marjanu Šublju "mladostno nagnenje do slikanja, se pravi talent in spoznanje, da z njim lahko življenje prijetno nadgradi in polepša, najprej seveda predvsem sebi v veselje, odločujoča podlaga in izhodišče za njegovo ljubiteljsko dejavnost". Med njegovimi likovnimi deli prevladujejo reprodukcije realistično zasnovanih krajinskih slik sodobnih slikarjev in slikanje ob

Posvet pred pričetkom

pomoči fotografij, kar je prineslo v njegova dela ljubiteljski način podajanja krajinskih motivov z idiličnim slikarskim sporočilom.

V petek, 2. marca, je bila galerija Veronika kar pretesna za vse, ki smo se udeležili razstave, kar kaže na veliko število ljubiteljev njegove umetnosti in tudi njegovih prijateljev. V skoraj enournem kulturnem programu so sodelovali Ljubljanski oktet, slikarjeva vnukinja Nina

Praznik s flavto, mladi pianist Sebastjan Vrhovnik, prof. Tina Romšak z recitacijo pesmi Ivana Hribovska, pevka Tanja Vrhovnik in glasbenik Ivan Hudnik, njegovi prijatelji in kolegi pa so v govorih obujali spomine na svoja druženja z njim. Razstavo, ki si jo lahko ogledate tudi na internetu, na naslovu: <http://www.myfreehost.com/subelj/>, je odprl kamniški župan Tone Smolnikar.

Maja

SARAJEVO – MESTO, KJER NOVO LETO TUDI POMENI NEKAJ NOVEGA

Za nami je prvi mesec novega leta 2001, v spominu pa so prav gotovo še prisotni takšni in drugačni utrinki s silvestrovanja. Vsak po svoje smo ga poskušali preživeti na čimbolj zanimivem kraju, nekateri doma v krogu družine, spet drugi v tujini, jaz pa tam, kjer novo leto ne pomeni samo praznovanja in zabave, ampak resnično neki nov začetek.

Sarajeva se večina starejših ljudi spominja ob fotografijah olimpijskih iger v stari Jugoslaviji, veliko naših staršev si je pomemben dogodek tudi ogledalo od blizu. Na žalost pa se nam sedaj ob misli na mesto prikažejo malce drugačne fotografije; televizijska poročanja obstreljevanja mesta, pokoli nedolžnih ljudi na ulicah, stradanja in posilstva. Težko si je vse to predstavljati brez pravega stika s prebivalstvom, ravno zato smo ob bivanju pri domačinih res lahko doživeli vsaj delček tistega, kar so nam skušali prikazati mediji.

Mesto je kot gradbišče, ki se počasi pripravlja na veliko gradnjo. Ogromno porušениh stolpnic, stanovanjskih blokov, med njimi pa moderne novejša stavbe z bleščečimi napismi zahodnih firm. Na osnovi videnega ne dobimo pravega občutka, da je bilo mesto pravzaprav kaj drugačno od tipičnih vzhodno evropskih, dokler ne pridemo v stik z Baščaršijo, starim delom mesta, ki je pravzaprav tisto, kar je ostalo od pravega starega zahodno orientalskega Sarajeva. Tlakovane ulice, polne čevapčičarnic, burakdžinic, kavarnic in slaščičarn nudijo idealno priložnost, da začutiš pravi ritem življenja Sarajevčanov. Sledijo namreč načelu, da vse gre "polako", se pravi počasi, zakaj bi se sekiral in hitel, ko gre lahko vse tako enostavno. Tako se pravzaprav posedanje po majhnih uličnih gostilnicah s tipično hrano lahko razvleče na ves teden, pa človeku sploh ni dolgčas. Ogromno je tudi trgovin z domačimi izdelki, med katerimi prevladujejo znane ročno izdelane "džezve za kavo", pa ročno pletene nogavice in copati.

Pohajkovanje po Baščaršiji tako ne daje vtisa, da se je z mestom karkoli dogajalo, dokler ne zaideš malo stran v predmestje. Tam ne moreš zgrešiti preresetanih stanovanjskih naselij, uničene porodnišnice, razrušenih olimpijskih objektov na Igmanu in Bjelašnici, požganih univerz, knjižnic, katedral, ... Najbolj očitni pa so prav gotovo beli nagrobniki žrtvam, ki so marsikateri vrt domače hiše spremenili v pokopališče.

Ljudje vztrajajo v skupnem duhu obnavljanja in novih začetkov, zgodbe pa kar same od sebe prihajajo na dan. Zgodbe o vztrajanju in zgodbe o smrti, pa tiste o borbi za lastno življenje. Lastnik pripoveduje o tem, kako je s knjigami zakril okna v stanovanju, da ne bi med zajtrkom pomotoma dobil kroglo iz sosednjega bloka, kjer so bili ostrostrelci. Po koncu vojne je iz knjig pobral za celo pest nabojev. Ženska govori o svojem delu v vojski, pa o možu, o katerem ni vedela, kje je, pa o otrocih, ki so doma čakali, da se starša vrneta.

Najbolj vnete zgodbe so tiste o podzemnem tunelu, ki je potekal pod sarajevskim letališčem in bil tako edini izhod iz mesta. Letališče je ležalo ravno na meji med obkoljenim mestom in osvobojenim ozemljem, zato je bil prehod preko njega strateško še bolj pomemben. Ker je srbska stran podpisala sporazum z UN (združeni narodi), da letališče lahko služi samo za dostavljanje humanitarne pomoči, je bil prehod Sarajevčanov iz obkoljenega mesta nemogoč. Ker pa je življenje v mestu brez hrane samomorilsko, je veliko prebivalcev poskušalo prečkati letališče, mnogim žal ni uspelo uiti srbskim ostrostrelcem na drugi strani. Zato se je vojska odločila, da zgradijo predor pod letališčem in tako omogočijo komunikacijo z osvobojenim območjem. Tunel je dolg 800 m, povprečne višine 1,5 m in je bil ročno izkopan v petih mesecih. Skozenj so tovorili vojni material,

Porušena RTV, tipični prizor v povojnem Sarajevu
foto: Anita

hrano, ranjence, zdravila, posebno nevarno pa je bilo takrat, ko so skozenj speljali cev za nafto. Ob vsej električni napeljavi, transportu orožja in granatah je bilo slednje namreč precej tvegano. Dnevno je skozi predor prešlo tudi do 4000 ljudi, ki so, na rokah noseč tovor, včasih v tunelu zaradi počasnih in oslabeledih kljub njegovi kratki dolžini preživeli tudi več kot dve uri.

Tako z žalostjo v očeh in hkrati s ponosom govorijo o branjenju svojega mesta, spet v naslednjem trenutku pa se veselijo novega leta, ki bo prineslo nekaj novega utrujenemu mestu.

Anita

Tipični pogled na mesto, pokopališča

foto: Anita Jemec

S skupnimi močmi gre kar dobro

Mladi v Krašnji pridno trenirajo

Nova obleka ceste v Brezje

V Krašnji se solidarnost kaže na prav poseben način

Divji prašiči so »uredili« travnik

Tudi predsedniki KS so se spomnili županovega jubileja

	☺	BREZVEZJE (SLOVNICO)	HAJDUŠKI POGLAVAR	CANKAR	AM. IGR. TURNER	OSEBNI DOHODEK	OZVEZDJE SEVERNE NEBESNE POLOBLE	SOL ALUMINIJEVEGA HIDROKSIDA	BARVA IGR. KART	BELGIJSKI SLIKAR (JAMES)	KRAJ NA PAŠMANU	LEVI PRITOK RENA
	SLABOST, NAPAKA (PO AHILU)											
	IZVIRNI KRAK REKE SAVE											
	PERZIJA					MESTO V EGIPTU OB NILU						
	ROMAN FR. PIS. ZOLAJA					AMERICU			NEIMENOVANA OSEBA			
DECIMETER				ENOTNI VEKTOR V MAT.	SAMOSTANSKI PREDSTOJNIK				REKA V SIBIRIJI		VAS OB VZHODNI MEJI OBCINE	BORIS KRALJ
AFR. VIRUS. BOLEZEN PRIPK. ZA MERJ. KAPAC. PLJUČ					DANSKI OTOK			NARODNA BANKA		ZVEZA BORCEV		
								ŽENSKA S CAJNO		GRAD PRI TRSTU		
☺	TEŽKE SANJE	GRŠKI MATEMATIK	ZDRAVILO	POVRŠINSKA MERA	PODATKI O ČEM	ZAZNAVANJE S PRSTI			KALCIJ	RDEČA POLJSKA CVETLICA ITA...		GRŠKI FILOZOF (ADEMANTIS)
						LETENJE			PREDDVERJE (ATRIUM) METEORSKI ROJ			
MOKRICE VELIKA DOLINA							ŽIVALSKA MASČOBA				AZIJSKA DRŽ. Z GL. M. BAGDAD	
SPECIALIST ZA OPERACIJE							JEZERO NA LUZONU				DRUŽINSKO IME PESNIKA OVIDA	
ČASOVNI TERMIN				JOSIP BROZ							RIMSKI BOG LJUBEZNI	
ALUMINIJ		GL. MESTO GANE		AVTONOMNA POKRAJINA SARAJEVO							FILMSKA IGRALKA GARDNER	
FR. DESN. ORG. V ALŽIRU											INDIJSKI VODNI BIVOL	
VULKAN NA FILIPINIH				PORTUGAL. OKRAJŠAVA		KOVINA			NIKELJ		BEOTIJCI	
				IGRALEC (IVO)					MEDMET (FEJ IN...)		PODZEMNI ŽUŽKOJED	
AŠKERČEVA PESEM				SL. KIPAR (STOJAN)								IVAN STVEC
				PREDLOG			OPICA IZ KNJIGE O PIKI NOGAVIČKU					VEZNIK
GOSTIJA, PIROVANJE				DIKTAT					DELAVEC, KI PRESEGA NORMO			
PRITOK JENISEJA				DRAMA IVANA BREŽANA								AVTORICA C. URANKAR
									BORIŠČE V CIRKUSU			KOŠČEK SUKANCA

Rešitve iz prejšnje številke:

Vodoravno: Fran Maselj, aerolinija, rp, vek, sum, ai, okis, ba, pentagon, madame, opioman, Nero, Iza, DS, Mal, ris, vlek, Lotar, Oktavian, imenik, stolec, mak, LO, AO, al, Rok, BN, sipa, fonetika, adresar, Irina, TM, Reja, listanje, ae, Swan, nakit, Egger, Ike, Ina, or, urdu, Ilirec, lirik, Ben, lokva, dr, NL, ar

Gospa Stana Stopar in gospodje Franci Avbelj, Franc Bernot, Cerar Franc, Milan Drčar, Janez Hrovat in Iztok Obreza

NAMESTO ZAHVALE

naslednje v premislek:

Dobro je, če znate ceniti stvari, ki jih lahko kupite za denar, a vedite, dobro je tudi, da vsake toliko časa preverite in se prepričate, **ALI NISTE IZGUBILI DRAGOCENIH STVARI, KI JIH DENAR NE MORE KUPITI !!**

Marina Urbanija

OBVESTILO

OBRATOVALNI ČAS ODLAGALIŠČA V DOBU

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. obvešča vse uporabnike komunalnih storitev odvoza in deponiranja komunalnih in nenevarnih odpadkov, da bo s 1. aprilom 2001 začel veljati spremenjen - letni obratovalni čas odlagališča.

Odlagališče bo v času od 1. aprila pa do 1. novembra odprto ob delavnikih od 14.-20. ure, ob sobotah pa od 8.-20. ure.

ZAHVALA

Enajstega marca nas je po hudi boleznini zapustil naš

DOMINIK BREŽIČ iz Korena nad Krašnje

Najlepše se zahvalujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč v težkih trenutkih, izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala dr. Jasni Černelič, gospodični Irmu in gospe Martini za izkazano skrb in pomoč v času njegove bolezni. Iskrena hvala tudi župniku g. Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem zbora Janko Kersnik za sočutno zapete pesmi, g. Novaku za poslovilne besede in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Njegovi

GREGORČKI V KRAŠNJI

Ni bilo ravno na gregorijevo, pa vendar so Krašnjani pripravili veliko ladjic gregorčkov, ki jih je občudovalo staro in mlado. Tokrat so sodelovali otroci iz osnovne šole, člani Kulturnega društva, gasilci, člani Športnega društva in tudi nevrščeni krajanji. Veliko gregorčkov je bilo razstavljenih v osnovni šoli. Ti so bili delo šolarjev. Poleg njih se je s pesmimi, škaf-basom predstavila pevka ljudskih pesmi iz Šenčurja Vida Frajham. Otroci se kar niso mogli ločiti od nje. Zadnji so prihajali starejši občani s svojimi izdelki. Bili so videti kot prvošolčki, ko pokažejo svojo prvo risbico. Pa so se kar hitro sprostiti, ko so ugotovili, da jih ni tako malo. Domiselne barabice prav vseh so bile prava paša za oči. Gasilci so pregradili potok, da so gregorčki dobili dobro plovno pot in se ni bilo bati, da uidejo v neznano. Kratek kulturni program, kateremu je sledilo prižiganje luči na gregorčkih in z lučmi opremljene ladjice so se z lastniki podale na prvo in zadnjo plovno pot po potoku. Malo je bilo krajanov, ki niso prišli uživati v tem lepem prizoru. Barabice so zopet našle svoje lastnike, ki so v veselem klepetu nadaljevali prisrčni večer, ki se bo gotovo še ponovil.

Kako malo je potrebno, da so ljudje srečni, pa vendar so ljudje, ki jim je tako druženje zoprno in potem se čudijo, zakaj ostajajo sami, brez prijateljev. Prijateljstvo je potrebno gojiti, tudi z »gregorčki.«

V. G.

*Pomlad na vrt bo
tvoj prišla
in čakala, da prideš
ti
in sedla bo na
rožna tla
in jokala, ker te ni.*

(Gregorčič)

V triinšestdesetem letu stárosti, nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

JANEZ MONETA st.

Kartežu iz Zlatenka

Iskreno se zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Milanu Florjančiču za poslovilne besede, gasilcem iz Blagovice in pevskeemu zboru Lipa s Trojan. Hvaležni smo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vse njegovi

PONUDBA

Na Prevojah oddamo v najem kmetijske površine domačije Kurent za dobo treh let.

Vloge sprejemamo do 23. aprila 2001.

Informacije na Občini Lukovica.

*Le delo, skrb, ljubezen
in trpljenje
izpolnjevalo tvoje je
življenje.
Pa pošle so ti moči
in zaprla trudne si oči.
In čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

V sedeminšestdesetem letu nas je zapustila naša dobra žena, mami, mama, prababica, tašča, hčerka, sestra in teta

MARIJA ČEBULJ rojena Hribar iz Krašnje

Ob boleči izgubi se najtopleje zahvalujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč, izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove svetih maš. Iskrena hvala dr. Anji Babič za plemenito pomoč, patronažnima sestrama Irmu in Martini za vso skrb in nego ob težki bolezni. Lepa hvala tudi gospodu župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Novaku in Špeli za ganljive besede slovesa, krašenjskim pevcem in kranjskem kvintetu. Hvala vsem, ki ste našo mamo obiskovali v času njene bolezni in jo v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Hvala tudi preužitkaricam iz Krašnje.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

Gregorčki so pristali

Amicus d.o.o.

ZUNANJE OGLAŠEVANJE

- REKLAMNI PANOJI
NA DROGOVIH
JAVNE RAZSVETLJAVE
- ČEZCESTNI TRANSPARENTI
- PLAKATNI PANOJI

 722-54-30

TERRA LUX

TRGOVINA IN STORITVE

TERRA LUX,
Podjetje za trgovino
in storitve d.o.o.

Vir, Sončna ulica, 1230 Domžale
telefon/fax: 01/721 33 34

LD 2000

podjetje za projektiranje
in inženiring, d.o.o.
1230 DOMŽALE
Ljubljanska cesta 76
tel.: 01/724-82-37
724-82-38
fax: 01/724-82-39
e-mail: ld2000@siol.net